

MAGYAR NŐK

LAPJA

SZTI PAPP JENŐ

Mátéfy Éva

ÁGRÓLSZAKADT URILÁNY

TOLNAY KLÁRI
HAJMÁSSY MIKLÓS
MIHÁLYI ERNŐ
ŐLVEDY ZSÓKA
RAFFAY BLANKA
VIZVÁRY MARISKA
TORONYI IMRE
MISOGA LÁSZLÓ
KÖVÁRY GYULA

*

IRTA:
PÁNCÉL LAJOS

*

RENDEZTE:
RÁTHONYI ÁKOS

*

OBJEKTIV
F I L M

*

IRTA:
PEÉRY PIRI

RENDEZTE:
BÁNKY VIKTOR

ZENE:
MALCSINER BÉLA

*

BUTTYKAY EMMY
HAJMÁSSY MIKLÓS
SZENDREY KATA
ŐLVEDY ZSÓKA
DÉNES GYÖRGY

*

M E S T E R
F I L M

*

Makacs Kata

ÚJÉVI GONDOLATOK

IRTA: PAPP JENŐ

Akármilyen elhasznált udvariassági forma is a B. U. É. K., senki se tud előre kitérni. De ki hallgatja meg ezt? Főleg ki teljesíti? Az égi illetékes tényezők lemosolyognak a magasból és azt mondják: az emberek odalent már megint emelgetik a pezsgős poharat. Már megint ráncigálják a szegény malac farkát, kapkodják a kéményseprő vesszejét és szemébe nevetnek a csillogó nőknek... Nem tehetünk róla, hogy évszázadok óta nem igen akad egyéb és tartalmasabb formula, amely hathatósabban és fényesebben fejezné ki a tömeg titkos óhaját, amely oda irányul, hogy a közöttünk tündöklő természet legyen megértőbb hozzánk és az évforduló hozzon szerencsésebb és boldogabb viszonyokat. A sablon tehát indokoltnak látszik, mikor az elkövetkezendő örömök nevében zajt csapunk, poharakat koccintunk össze és tuszt huzatunk rá, hogy oda-fönt is tudomásul vegyék a föld egyhangú kívánságát. Ne felejtjük el, hogy ezen az úgynévezett kézszorítások történnek, meleg összelelkézőések s vannak szépszámmal lelkek, akik elmélyedve töprengenek a sorson. Hallunk beszédeket is, komoly közéleti megnyilatkozásokat. Elszállnak biztató ígéretek, jóslások és kemény elhatározások is. Az újév általában minden szívet és száját mozgásra bír. Igényeket jelentünk be az új időkkel szemben, követeléseink vannak, számlát lobogtatunk feléje és elvárjuk tőle, hogy teljesítse kívánságainkat. A szerencsétlen népek egyetemlegesen lépnek fel vele szemben és senki se titkolja, hogy mi mindent vár az időtől. És ezt a kollektív fellépést évről-évre megismételjük, minden kézzel fogható eredmény nélkül, makacsul és következetesen. Pedig nincs feleltlenebb elem az időnél. Amellett könyörtelen. Olyan irgalmatlan, hogy már tiszteletet sem érdemel. Alapos a gyanú, hogy soha sem figyel sem az egyetemes jajra, sem az egyetemes örömjajra. Megy a maga útján, olyan egyhangúan és kimérten, hogy soha nem gondoskodott még arról se, hogy újév reggelén kisüssön a nap. Pusztá véletlen, ha ezen az ünnepelt napon felvillan egy kis sárga ragyogás. Közönbösségéből még soha nem engedett, pedig ha erre egyáltalán sor kerülhetne, akkor most van rá alkalom, most, 1944-ben, mikor már nemcsak olyan érzékeny és nyavalyás idegzetű teremtvények emelnek szót, mint az ember, hanem sírnak a kövek, füstölnek a fák, véresek a folyók és szél csatangol a széllött házak szobáiban. Ma már a természet tartósabb alkotásai is nyögnek. A vas repeszdarabokban repül szét, óriási hidak sóhajva omlanak a folyók hullámsírhába. A tiszta kék ég közveszélyt jelent s a csillagok szárnyát gépszörnyek tördelik le a holdas éjszakákon. A föld méhébe elbujt anyagokat előkotorják és foszforral, kénnel, olajjal pusztítjuk egymást. A sápadt arany se volt jó helyen a föld belsejében. Felhozták, hogy ismerje meg az örök álom és pihenés helyett a nagyvilági életet. S nehogy visszamenekülhessen oda, ahová az Isten az ember elől elrejtette, bombabiztos pincéket építettek neki s fogva tartják a vasbeton és páncél szekrényekben. S ha már az ember jajja és panasza közömbös az időnek, hallja meg és lássa meg a drága nyersanyag pusztulását. A magunk nevében már annyiszor kértük a boldog újesztendőt és annyiszor találtunk süket fülekre, hogy lemondunk a reménytelen ismétlésről és felmutatjuk innen a földről a nyomorult állatok szenvedését, a felkavart óceánok mélyét, a kiirtott fák csonkjait, az égő erdőket és feldult mocsarakat. Ha van irgalom az idő szívében, ha egyáltalán van még érzéke a földi élet szépsége iránt, akkor könyörüljön meg a szétrombolt bútorokon, az tisztos bölcsőkön, a szétrepesztett falakon. Talán az anyagnak is van valamelyes lelke, nemcsak viszonylagos értéke s ha zavarodottságunkban értük emeljük fel szavunkat, ha előszedjük a bezúzott templomokat s a szétromgyolt falvakat és városokat, akkor talán lesz foganatja az újévi jókívánságoknak. Mert lehet, hogy az ember már talán el is játszotta a jogát arra, hogy magamagának jobb sorsot kívánjon. De mit vétettek a szelíd és a vadállatok, mit vétettek a családi hajlékok, mit vétettek a folyók, a rétek, a hegyek és a békés materiák, hogy se éjjelük, se nappaluk. Mi talán tényleg utat tévesztettünk. De a patakok századokon át ugyanott csobognak végig, a hegyek ugyanott állnak és soha egyetlenegy ló vagy málhásállat se jelentette ki, hogy ő erőszakkal is meg akarja váltani a világot. Úgy, hogy csendesen csak azt mormoljuk el: adj Uram boldogabb újesztendőt a közöttünk élő nagy természetnek s mi majd elégedelünk benne. Mellekesen és ráadásnak.

323

ORSZ. SZOCIÁLIZMUS
Hilapok folyóiratok

1943. évi 3501. sz.

Hogyan ünnepli a VILÁG az ÚJESZTENDŐT

A nagyvárosokszilveszteri mulatságai az egész világon egyformák, több-kevesebb változással. 1910-ben jelent meg Párisban egy statisztika, mely szerint husz millió liter alkoholt fogyasztottak az ország területén. Szilveszteri éjszakáján.

HOLLANDIÁBAN legjobb dolguk a fiatal házásoknak van. Ők az újesztendő koronázatlan királyai. Szilveszter délutánján templomba mennek s mire vége az ajtatoskodásnak, odahaza elkészítették számukra a bőséges ünnepi vacsorát, asztalukat roskadással megrakják. Szilveszter estén, vacsoraidő alatt, leányok-legényekből álló csoportok jelennek meg a fiatal házások lakásán, énekelnek, táncolnak s mennek tovább. Éjfélkor a fiatal házásokat ágyba parancsolják s az ajtót rájuk zárják, a kulcsokat a csoportok magukkal viszik. Másnap este kezdődik az ajtónyitogatás, kiengedik a fiatalokat s kezdődik a bőséges lakmározás előlről. Mindez pajzán csapongó vídamság között zajlik le.

A kis **LUXEMBURGBAN** egyetlen család boldogságát ünneplik útévkor. Gyönyörű két ökröt vásárolnak felvirágozzák, felszalagozzák őket s újév napján kisorsolják. Aki megnyerte az újévi ökröket, felültetik a díszszekérre, körbejárják a várost, itt-ott megállanak, táncolnak, zenélnék. A sorsolásban mindig van egy kis csalafintaság, mert a díszfogatot rendszerint egy csinos leánynak juttatják, akit a leányok leánynak kiáltanak ki s addig nem fejezik be az újévi mulatságot, míg a leányt férjhez nem adják. Ha sikerült összehozni a partit, a fiatalokat a polgármester nyomban üszleadja, zenezővel kísérik őket új otthonukba.

GÖRÖGORSZÁGBAN az újévi jósek körül zajlanak le a hangos mulatságok. Újév reggelén a legkisebb faluban is megjelennek a jósek, álarchan, fantasztikus ruhákba öltözve. A fiatalság hangos kacajjal kíséri őket, akik megállnak a kapuk előtt és hókusz-pókuszok között bekiabálják a ház népére vonatkozó újévi jóslatokat. Hangos kiabálással jóslják, hányszor lép tilosba a ház asszonya s miért fogják felakasztani a házigazdát az újévben, mert biztosan kitudódik, hogy kitől mit lopott s más effélek. Csoportok verődnek a jósek körül s ha valaki azt akarja, hogy a jóslatok jók legyenek, behívja és megvendégeli a látókat.

SPANYOLORSZÁGBAN újévkor rendezik a híres kakasviadalokat, mindenki kezében nagy üveg vörösbort s ahogy a kakasokat biztatják, alaposan berúgnak s mire a viadal-

nak vége van, égigér a csapongó jókedv. A győztes kakast kalitkába zárják, magas póznára akasztják és énekszó mellett kitérgetik.

PORTUGALIÁBAN eredeti módon akarják megtudni az emberek, megéri-e a jövő újévet? Szilveszter estéjén mindenütt hosszú zsinegre kötik a házőrző kutyát s nyakába kolompot, csengőt kötnek. Az óévtől azzal búcsúznak, hogy a kutyákat éjfélkor kivezetik az utcára s odakötik zsinegét egy kocsihoz. Ha nagyobb a falu, több koci áll elő s ezek pont éjfélkor elindulnak a csengős, kolompós kutyákkal a falu széle felé. A lakosság hangos kiabálással búcsúzik az óévtől, lövöldöznek, mindenek elmondják a távozó újesztendőt, — odaadják a kutyáknak, hogy tépiék össze. A koci elindul a saroglyához kötözött kutyákkal s megy velük reggelig. A kocsin egy-két dudás szakadatlanul fújja, a koci mögött ugyanekkor a csengős kutyák hemperegnek, szűkölnek. Otthon pedig alig várják a reggelt, legtöbben le se fekszenek. Reggel kimennek a falu szélére s várják, hogy kinek lesz újéve? A kutyákat ugyanis, valahol a harmadik falu határában elengedték s ezek itthon azt várják, hazajö-e a kutyájuk? Aki hazatalál, az megéri az újévet, aki nem jó haza, az meghal. Szerencse, hogy minden kutya hazatalál s amikor messziről feltűnik egyik-másik, valóságos üjongással fogadják: a zenekar rázendít, éltetik a kutyát is, a kutya gazdáját is.

Legmeghatóbbak a **NORVÉGEK** újévi ünnepei. Százával készítik el a máglyákat a hegytetőkre s újév hajnalán, éjfél után valamennyit meggyújtják. Gyönyörű látvány a vörös, magasra csapó tűznyelvvel játszó, de a kísérő zene még inkább megkapó. Kérdések és feleletek hangzanak fel a hegytetőkön, amiket a visszhang megtízszerez, hangorkánná bővíti. Egyik messzezenegő hang azt kérdezi, mit hoz számára az újév, meddig él, boldog lesz-e, beteg lesz-e, szerencse éri-e s a másik hegycsúcsról visszazeng a felelet: nem leszel boldog, elpusztulsz vagy boldog leszel, szerencse ér. Színes, költői mondások csendülnek fel s a feleletek özne reggelig tart.

DÁNIÁBAN nagyon szép szokás, hogy újév napján minden idegent nyárson sült szarvaspecsenyével vendégségnek meg, csak egy hibája van a dolgnak. A szarvast, sütséközben vajjal locsolják, ami olyan illa-

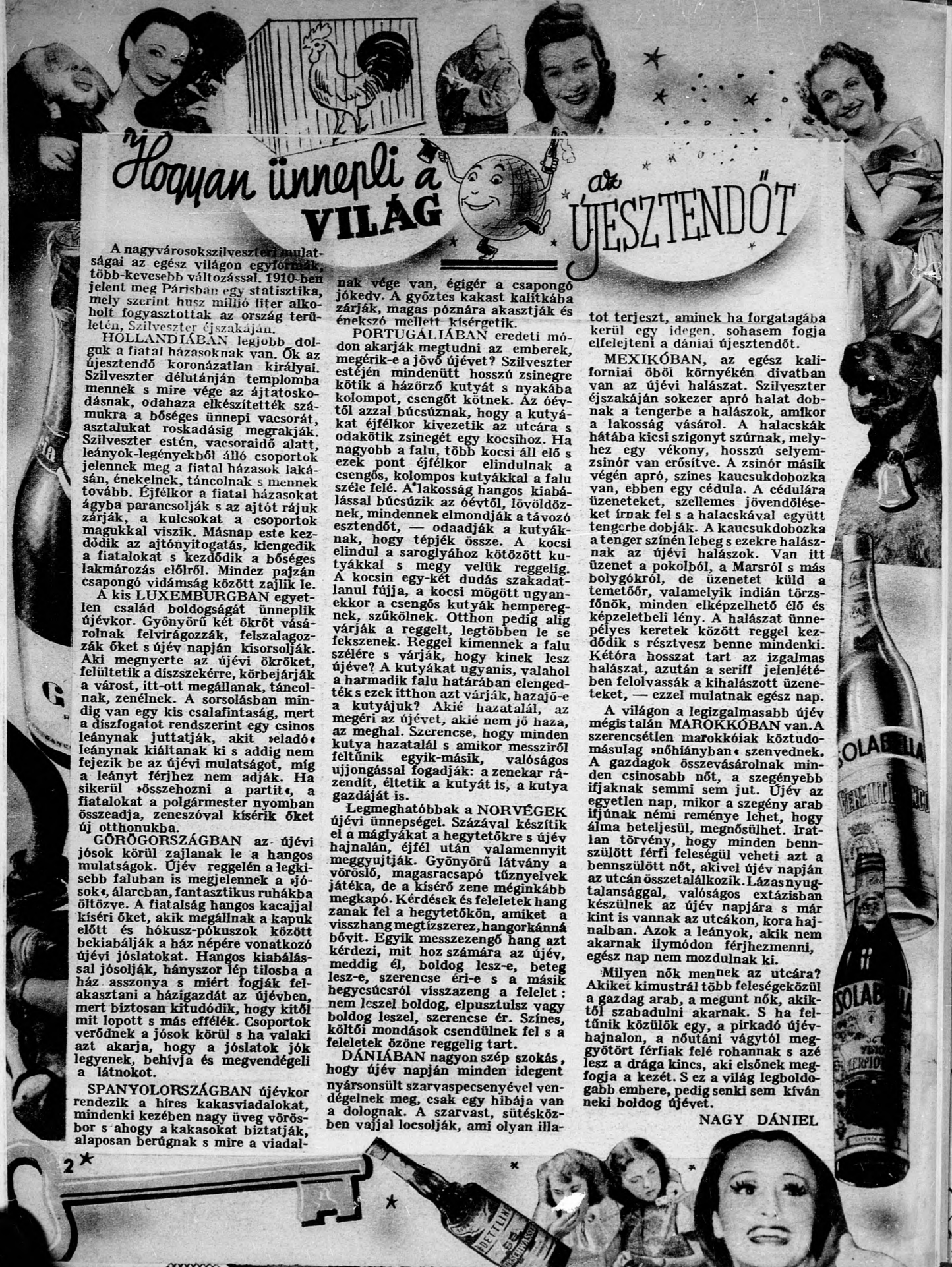
tot terjeszt, aminek ha forratagába kerül egy idegen, sohasem fogja elfelejteni a dániai újesztendőt.

MEXIKÓBAN, az egész kaliforniai öböl környékén divatban van az újévi halászat. Szilveszter éjszakáján sokezer apró halat dobna a tengerbe a halászok, amikora lakosság vásárol. A halacskák hátába kicsi szigonyt szúrna, melyhez egy vékony, hosszú selyemzsinór van erősítve. A zsinór másik végén apró, színes kaucsukdobozka van, ebben egy cédula. A cédulára üzeneteket, szellemes jóvendőleket írnak fel s a halacskával együtt tengerbe dobják. A kaucsukdobozka a tenger színén lebeg s ezekre halásznak az újévi halászkok. Van itt üzenet a pokolból, a Marsról s más bolygókról, de üzenetet küld a temetőről, valamelyik indián törzsfőnök, minden elképzelhető élő és képzeletbeli lény. A halászat ünnepélyes keretek között reggel kezdődik s részvesz benne mindenki. Kétóra hosszat tart az izgalmas halászat, azután a seriff jelenlétében felolvassák a kihalásztott üzeneteket, — ezzel mulatnak egész nap.

A világon a legizgalmasabb újév mégis talán **MAROKKÓBAN** van. A szerencsétlen marokkóiak köztudomásúlag „móhiányban” szenvednek. A gazdagok összevásárolnak minden csinosabb nőt, a szegényebb ifjaknak semmi sem jut. Újév az egyetlen nap, mikor a szegény arab ifjúnak némi reménye lehet, hogy álma beteljesül, megnősülhet. Iratlan törvény, hogy minden bennszülött férfi feleségül veheti azt a bennszülött nőt, akivel újév napján az utcán összetalálkozik. Lázasan nyugtalansággal, valóságos extázisban készülnek az újév napjára s már kint is vannak az utcákon, kora hajnalban. Azok a leányok, akik nem akarnak ily módon férjhez menni, egész nap nem mozdulnak ki.

Milyen nők mennek az utcára? Akiiket kimustrál több feleségek közül a gazdag arab, a megunt nő, akitől szabadulni akarnak. S ha feltűnik közülök egy, a pirkadó újév-hajnalon, a nőtáni vágától meggyötört férfiak felé rohannak s azé lesz a drága kincs, aki elsőnek megfogja a kezét. S ez a világ legboldogabb embere, pedig senki sem kíván neki boldog újévet.

NAGY DÁNIEL

Az agglegény SZILVESZTERI KIRUCCANÁSA

ÍRTA: Szék-Gyarmathy László

Béni, a szelíd és szemérmes agglegény, mikor a hajnali álom szédületéből ébredve rápislantott a világra, legelőször az asztali naptárát látta meg.

Év vége volt, az utolsó nap.

Béni ünnepélyes érzésekkel hunyorgott. Mit is csinált ő ebben az esztendőben, amely most, ezekben az órákban, irgalmatlan sebességgel, visszavonhatatlanul gördül el, hanyatt az időben? Hivatalba járt, az Első Üvegipari elszámolási osztályára, minden vasárnap délután bélt valahog kapucínre, leveleket írt az özvegyasszony nővéreinek, akit pénzzel segített, a budai parton sétált hátratett kézzel és esténként szarvasfaggyúval kente a fagyásos lábát. Talán csinálhatott volna egyebet is? ..

Béni most úgy vélte, hogy talán igen.

Nézte a naptár rovatkáit: még itt ólálkodik az évből egyetlen hátramaradt nap, egyetlen rovátka, jelentőségtelen, incselkedő és sürgősen felajánkozva... Béni olyasmit érzett, hogy most vagy soha. Például sohasem volt bárban, gondolta, bárban, ahol éjszakánként valami furcsa, ziháló zenével és tompa fényvel összehabart élet tenyészik...

Meggezdülten öltözködött. Délutáni sétája alkalmával kiszemelt magának egy éjjeli mulatóhelyet, elvégre Szilveszter éjjel egy van egy évben. Megfigyelte a márvánnyal ékesített bejáratot és az üveglap mögé préselt, közszemlére kitétt képeket, amelyek nagyon lenge öltözékű leányokat és fejtegetjükön álló, vigyorgó, cilinderes és frakkos urakat látott. „Bár” — motyogta maga elé Béni lágy, barátkozó hangsúlyozással, de kicsit megrettenve a furcsa képektől. És a távolból szűkülő kíváncsisággal mégegyszer visszacsépett az épületre, amelyet szándékaival makacsul célbavett.

Estére előkészítette fekete szalónruháját. Az asztalon két szál gyertyát gyújtott, mert úgy emlékezett, ifjúkorában egyszer így készült valami bálba. Arcát frissen megberetválta, kevés haját gonddal lesimította s a magasszárú, fagyásos lábra oly kellemes cugocspójét hosszasan fényesítette. Egy-egy pillanatra megállt, mint aki, valami merénylet előtt, felvillanó lelkiismerettel az elhatározás szörnyűségére döbben. „Csak egy kis szórakozás” — mondta aztán magának fennhangon, beírtóan.

A régi szalónruha feszült ugyan, de finom anyagával mégis előnyösen hatott. Béni egészen elváltozott, végigszemlélve magán, úgy vélte, ebben a nemes, fekete színben fellépése és mozdulatai nem nélkülöznek valami vonzó méltóságot, amely nyilván éreztetni fogja hatását s tiszteletet parancsol majd ott, abban a szilveszteri mulatóhelyiségben is. Amint teljesen elkészült, leült az asztal mellé, a két gyertya fényébe. Sok gondos szeretettel gyűjtött kis pénzkészletéből elővett egy százpengőst s érzékenyen a két keze közé fogta. Nézte a rózsaszínű papírpénzt, a finom, bonyolult rajzolatát.

— Ennyit rászánok — mormolta és farkasszemet nézett Mátyás királynak a pénzre nyomtatott fejével, mintha beleegyező bólintást várna, királyi kegyosztást az élet most következő pillanatainak megünnepléséhez: egy esztendőben egyszer. Kicsit kimerült volt Béni a szokatlan vállalkozás egész napon át viselt elhatározásától, — s ábrándosan még hosszán, merően figyelte a százpengőst...

És akkor elindult. Autóval hajtatott a bárhoz, ahol a portás vörösszegélyes, behavazott nagy kabátjában, aranszegélyes sapkájában nagy hajlongással fogadta s jelentette, hogy már számítottak a nagyságos úrra.

Béni kellemesen csodálkozott.

Bent a mulatóban halványrózsaszínű volt a levegő és finom ételek, meg parfümök illata érzett. Nagy társaság várta, amelynek körében pompás serpenyőrostélyost fogyasztott el és pecsenyebort ivott hozzá. Sokáig mulattak, társalogtak, miközben a zene andalítóan áramlott körülöttük. A társaság nagy része rosszul táplálkozó és túlságosan lenge öltözékű leányokból állott. Béni tartózkodóan pillantott rájuk. Végül azonban nagynehezen felfedezett közöttük egy tápláltabbat, aki tetszése szerint való volt, annál inkább, mert az arca kísértetiesen hasonlított Vilmához, diákveiből a tánciskolai partneréhez, akivel egyszer az iskola körüli érdőszerűen nagy, fénycsíkos platánligetben sétát is tett s bár a tantárgyakból való készülés másnapra elmaradt, mégsem jutottak el egyetlen csókig sem, ugyanezért máig sem tudta elfelejteni ezt a leányt. Igen, valóban hozzá hasonlított ez a mulatóbeli hölgy, — Béni nyomban bókolt is előtte és jóindulatúan felbízta, hogy vegyen magára valami réklit, mert ezekben a huszadik századbeli hiányos öltözékeiben meg talált fázni.

Voltak a társaságban frakkos és cilinderes vídám urak is, akik kötelességszerű igyekezettel minduntalan a fejükre kívánták állni; Béni, aki egyre népszerűbb lett, lebeszélte őket erről. Az idő kitünő hangulatban repült. Később táncolni kezdtek s bár maga sem hitte volna, meglepő könnyedséggel elsőnek Béni vonult a terem közepére az immár réklibe öltözött és a régi platánligetben eltűnt Vilmához hasonló, jól táplált hölgyvel. Száguldó táncot lejtettek s ki hitte volna, a kecses hölgy egyszerre csak megállt és hevülten súgta Bénének:

— Én szeretem magát!

— Ugyan, — szabadkozott jóleső bizsergések között Béni — nem hiszem, nagysád.

— Pedig hiheti. Akarja, hogy bebizonyítsam?

Azzal, épp olyan mosollyal, mint régen a polka közben végzett kecses ugrásoknál Vilma mosolygott — magához vonta Béni fejét és megcsókolta.

... Felébredt.

Az asztal lapjára borulva, jobbkézével a gyertya lángja körül hadonászott. Főlegycenesedett.

A százpengős a gyertyatartó mellett feküdt, zizegő hártárává égve... mintha a gonosz pénz görbse rándult, fekete lelke volna. Az óramutatók már átcsúsztak a tizenkettes számon, az újszülött év puha csecsemőtalpain nesztelenül, lopva megindult útjára.

Béni fáradtan, vörös szemmel sokáig nézte a jelenséget, a faliórát, a sárga gyertyalángot és a hamut, egyre békületben és végül bölcse, halkan szólalt meg:

— Kiruccantam! Egyszer egy évben... tavaly.

Aztán lehántotta zsidbadt tagjairól a feszülő szalónruhát és az ágyába menekült.

TÉLI DAL

A kúszaködű nappal
borzas éjjelre változott.
Közel jött a messzi hegy
vállán fekete fát hozott.

A sápadt Hold körén
furcsa átom-bákom lett az ág,
olvastam s felérett
bennem valami vad szomjúság.

Pillám át meg átszúrte
a nyirkos ködöt, hús homályt
s előttem téher fákából
hosszú-hosszú havas sor állt.

S indultam volna már
keresni a messzement Nyarat,
de letört egy ág s mint
sorompó mozdulatlan maradt.

Holt ág, virága nem lesz,
ha jó is felénk majd Tavasz.
Nékem se lesz új Nyaram
hajamra ezüst száll havaz...

Borsi Darázs József

MINT GYERMEK

Szöke hajában úgy aludtam
azon a fénylő, csengő nyáron,
mint gyermek, aki még nem tudja:
nem lehet győzni a halálon!

HOGY?

Mi hoz össze két idegent, ha
múlik a lét, röpill a hinta
fényes hajnal éjkebe múlik —
Hogy jutunk el szívig, a szájig?

Sztojka László

MEHEK DOLOG

AMERIKA

Legszebb nőjének lenni

A neve Rosemary Elling és nincs a két Amerikának — az északinak, a délnek — olyan asszonya, lánya, fiatalembere, kamasza, aggastyánja, aki ne ismerné az arcát. Képe hol harmincméteres nagytáblában, hol centiméteres kicsinyítésben mosolyog az amerikai járókelőre egy-egy fogkrém, púder, hajszesz nevében. Rosemary ugyanis modell. De ez a szó mást jelent a tengeren túl, mint nálunk. Szemben európai kollégájával, — festő és szobrászműtermek rosszulfizetett kis vándorával — nagyfeszítéssel, ünnepeket dárma az amerikai modell, kinek patrónusai nem küszködő művészek,

hanem dűsgazdag vállalatok, áruházak, elegáns kis boltok. Ezeknek árúit viselni a modell egyetlen feladata.

Ismételjük: viselni. Nem vevők kíváncsi sorai előtt ingva-ringva bemutatni, mint új ruhákat a próbakisasszonyok, kiknek munkája a legfárasztóbb női munkák közé tartozik. Modell-önagsága fejébe nyomja a hirdetni kívánó cég legújabb kalapját, felölti legdrágább ruháját, fényképezés elé áll, mosolyog s besepri a tiszteletdíjat.

Döntően fontos persze az is, »sokoldalú-e« a modell, vagyis oly tökéletes szép-e a keze, hogy egymagában fényképezve, sikeresen hirdetheti a legújabb gyűrűt, karkötőt. Oly formás-e a lába, hogy fényképen sikraszállhat a legújabb harisnyáért, oly villogó-e a fogsora, hogy megnyerheti a legújabb fogkrém számára az öreget, fiatalat.

Ilyen tökéletes szépség csak nagyritkán akad, de ha mégis akad, mint Rosemary személyében, akkor nyitva előtte az út... — ... a boldogság felé — mondod, nyájás olvasó. De tévedsz. Amerika Legszebb Leánya csak a »boldogulás« birodalmába léphet könnyebben, gyorsabban, mint mások. A »boldogságot« még nehezebben közelítheti meg, mint egyéb közönséges halandók.

Ez oly hihetetlenül hangzik, hogy átadjuk a szót Rosemarynak, akit huszannyolcadik születésnapján megkérdett egy kétmillió példányban megjelenő képeslap, miért nem ment férjhez mindezeideig.

* * *

— A kérdés tapintatlan, — nevetett Rosemary — de szívesen felelek rá. Messzire kell visszanyúlnom, gyermekkoromba. Sőt pályáskoromba, mikor is Linda ikertestvérem meg én első szépségdíjunkt nyertük.

Hároméves korunkban újabb szépségdíjjal örvendeztünk meg szüleinket, vagyis édesanyánkat. Apánk mély gyanakvással és ellenszenvvel fogadta a szépségdíjakat.

Tizennyéves korunkban a világ legszemtelenebb fruskái voltunk. Azt hittük, miénk a világ.

Ekkor azonban tragikus — vagy tragikusnak látszó — dolog történt. Nővérem és egyik udvarlója motorkerékpárjáról az árokba pottyantak. Linda gyönyörű kis orra betört.

Szegény Linda! Kétségbeesési rohamából felgyógyulva, bántulatos gyorsan állt talpra. Gyorsészjárású, világos értelmű lány volt. Hogy nem ő volt az iskola legjobb tanulója, csak annak a száz boldonságnak köszönhetette, mely szépségkirálynő léteére unos-untalan elvonta a tanulástól. Most vasszorgalommal látott munkához. Elhatározta, hogy orvos lesz.

Tizennyolc éves volt, mikor beiratkozott az egyetemre. Hűszéves, mikor tanulmányait abbahagyta, mert férjhez ment egy fiatalemberhez, aki szépségkirálynő-korában félénken kerülte, gondolván, hogy magafajta komoly, unalmas mérnök-jelölttel aligha lehet közös érdeklődése egy szépségkirálynőnek.

Első házassági évfordulójának megünneplésére kerti ünnepséget rendezett Linda.

— Grace barátnőnk hozott egy newyorki vendéget — mondta Linda. — Híres modellt. Minden cigarettahirdetésen láthatod az arcát. De te százszor szebb vagy.

Hajnalig állt a bál, de mikor a vendégek elmentek, nem feküdtünk le. Kettesben ültünk a kertben Lindával s elhatároztuk, hogy én is modell leszek.

Ehhez persze nagyvárosba kellett áttenni rezidenciámat.

A legnagyobbra, New Yorkra esett választásunk. Az utazáshoz szükséges pénzt Linda teremtette elő.

Amilyen vagyonnak látszott az összeg otthon, olyan kevésnek bizonyult New Yorkban.

Az irodákban, ahol a modelleket tartják számon, ridegen mértek végig.

— Szép vagy, — mondták a tekintetek — de hiányzik belőled valami, ami nélkül nem boldogulhatsz nálunk.

Persze, hogy hiányzott. Ezt magam is éreztem. Így ültem egy reggel, valamelyik iroda főnökének előszobájában, mikor kipattant az ajtó s beperdült egy furcsa emberke.

— Mister X., a híres fényképész — súgta valaki.

— Most vagy soha — gondoltam, hisz ezerszer hallottam, hány híres modellt indított el pályáján Mister X. — Ha észrevesz, nyitva előttem az út. Ha nem...

Mister X. hozzám hajolt:

— Jöjjön el holnap reggel! — mondta és eltűnt.

Magamon kívül voltam örömben s másnap legfeljebb ruhámat vettem fel, nem kíméltem rúzszt, púdert.

De a Mesternek eszéágában se volt fényképezni. — Modellnek készül ugyebár? — kérdezte s mikor igenel feleltem: — Nos, ha modell akar lenni, teljesen át kell alakulnia.

— Azt hittem, minél nagyvilágibb vagyok...

— Persze, hogy azt hitte. Aki egy szép lánnyal akarja áruját hirdettetni, az olyan szépséget keres, akinek láttán nem százezer nagyvárosnak marad tátva a szája, hanem hetvenmillió vidékinek...

Megértettem s e naptól kezdve engedelmes tanítványa lettem öreg mesteremnek. Átalakultam olyanná, amilyennek kívánt s nem sokára megjelent első hirdetősi képem. Egyszerű perkálruhában, fejemen nagy szalmakalappal. A ruha öt dollárba került, a kalap kettőbe. De hamarosan ezerdolláros prémkábátban jelent meg fényképem, majd a kezemet fényképeztek óriási rubintköves gyűrűvel kisujiomam.

Kis lakásomon reggeltől estig szólt a telefon. Gyárak, áruházak, elegáns kis boltok hívtak. Öreg mesterem tanácsára nem szerződtem ugyanis egyetlen modell-irodához se.

Hát igen! Híres lettem s gyakran elgondolkodom azon, vajjon hírem az oka-e annak, hogy mindezeideig nem tudtam meghódítani egyetlenegyvet se azok közül a férfiak közül, akik tetszenek nekem.

Kik ezek a férfiak? Vesztetemre, hírnévtől irtózó komoly ember valamennyi s valamennyi így szól magában:

— Ugyan mi tetszhetne rajtam, szürke alakon ennek a hivatásos szépségnek?

Kik a férfiak, akik számomra megmaradnak?

Únot milliómos-fiókok, akik úgy viselik a magamfajta híres nőt, mint gardéniát gomblyukukban s olyan színvonalú beszélgetést folytatnak velünk, mint okos kis hatévesekkel. Ilyen társalgás kíséretében röptenek autón, vitorlázson, repülőgépen, amíg egy szép napon olvasom az újságban, hogy eljegytek egy csúfságáról ismert teniszbajnoknót.

E fiatalemberek kellemesebb kiadása az a jóval idősebb férfi, az az ötven körüli agglégény, aki gazdag családból származik. Eletét utazással töltötte, majd apja halála után átvette annak vállalatát. Van háza, pénze, pozíciója. Eletéből nem hiányzik egyéb, mint egy szép Disztárgy, egy nő.

Imádóim harmadik csoportjához tartozik az az aránylag rokonszenves férfi, aki keze munkájából lett naggyá. Gazdag s szakmájában nagyrebecsült ember. Ki tehet arról, hogy esetlen, műveletlen, csúnya?

Ő tehet róla legkevésbé s megható, mikor így szól:

— Tudom, nem vagyok szeladon, de lehoznám a csillogokat az égről, hogy kárpótoljam magát azért, amit nem tudok nyújtani. Mondjon igent. Legyen a feleségem.

De én mindmáig nem mondtam igent, és bár az évek elröppentek felettem, — huszannyolc éves vagyok — türelmesen várok...

Kire?

Arra a nemtűl gazdag, nemtűlismert, nemtűlélőkelő, komoly, megbízható, csinos fiatalemberre, akire joggal számíthat Amerika bármely középszerű lánya — csak én nem.

Várok! De éjjel néha felriadok. Előveszem a tükrömet. Belenézek s ezt kérdelem:

— Lehet, hogy pártában maradok?...

Képek

Karl a teniszről jött két vékony, szőke német lánnyal.

— Ezek a németek mindenhol megtalálják egymást, — jegyezte meg Mrs. Crawley.

— Ó, igen, — bólintott szórakozottan Mrs. Stormer. Vaját kent a kenyereire.

— Csinos fiú. Micsoda izmai vannak! — mondta lelkesen Mrs. Crawley. — En nem engedném vele kószálni a lányaimat.

Mrs. Stormer csendesen elmosolyodott.

— Nem olyan . . . Jó fiú. Nyugodtan hagyhatnád vele a lányaidat.

— Olyan jól ismered?

— Olyan jól.

Karl most megy el a lányokkal a szálló terasz elé. Huszonégy éves, magas, nyulánk fiú, csupa egészség, frissesség, de a járásában, ahogy viszi, lóbálja a rekettyét, van valami langyos könnyedség, szeretetreméltó kedvesség.

Mrs. Crawley hangjában leplezetlen kíváncsiság csendül.

— Honnan ismered olyan jól, drágám?

— Még tavalyról. Cannes-ban voltunk együtt.

— Csak tegnap érkezett. Az Eremitage-ban lakik. Akkor vonult be, mikor jöttünk le, Mollyval. A recepciónál találkoztunk. Tulajdonképpen kicsoda? Német az biztos, Molly rögtön észrevette a kiejtésén. En roppant brutálisnak találok a német nyelvet. Te is?

— Mindig a germán istenekre gondolkodok, ha német beszédet hallok.

— Persze, te roppant művelt vagy drágám. Azoknál volt isten Apolló?

— Nem. A görögöknél és a rómaiaknál.

— Képzem, meg lehet rólam a véleményed . . . Mit tudsz erről a fiúról?

— Gazdag hamburgi gyáros az apja Csavarog a világban.

— Beszélte már vele?

— Nem.

— De már látad?

— Tegnap este a Kursaalban.

— Hogyan . . . ha olyan jóban voltatok . . . Nem ment oda hozzád?

— Eljöttem.

Mrs. Crawley is gondosan rakja a kenyereire a vaját.

— Mondd csak, drágám, — kérdezte aztán óvatosan, — nincs valami összefüggés a német fiú érkezése és a te hirtelen utazásod között?

Mrs. Stormer Karl után néz. Most fordult be a két lánnyal az Esplanade Parmentier-re. Olyan furcsán összeszorult tegnap a szíve, mikor meglátta a Kaszinóban és most is valami különös melegséget érzett. El is pirult. Szerencsére Dorothy nem vette észre.

Mrs. Crawley még egyszer kérdezte:

— Nincs valami összefüggés . . . hogy utazol?

— De van.

— Szerelmes vagy abba a fiúba?

— Nem. Mit gondolsz.

— Megbocsátasz, ha azt gondolom, hogy igen?

— Miből gondold?

— Hogy olyan ellentmondás nem tűnne fel neked, hogy nem. Több energiát pöttél bele, mint amennyi az igazsághoz szükséges.

Mrs. Stormer fáradtan mosolyog.

— Ha szerelmes lennék . . . nem volna

az izléstelen? Huszonégy éves és én . . . harminckilenc.

— Ha nem érzed, hogy izléstelen, akkor nem izléstelen. Ha szereted, nem törődne veled, hogy izléstelen-e . . . De, úgy tudtam, drágám, hogy negyvenégy vagy . . . Elmeséled, hogyan történt?

— Tulajdonképpen nem történt semmi.

— Igen.

— Tessék?

— Azt mondtam, hogy igen. Hogy nem történt köztetek semmi.

— Semmi . . . Három éve volt, hogy meghalt az uram. Magánosan jártam a világot, nem találtam egy barátot, idegen volt körülöttem minden ember.

— És akkor jött ő

— Egy este a Kaszinóban dobálgattam öt-tíz frankot arra a számra, amelyikre éppen esett. Egy zseton kigurult a vonalon.

— Hová tegyem, Madame? — kérdezte valaki mellettem.

— Ez volt ő.

— Igen. Eddig észre se vettem. Ahítatos rajongás sugárzott a szeméből

— Elhiszem. Nagyon csinos tudsz lenni, drágám, ha kifogsz magadnak egy jó napot.

— Tegye, kérem, a hetesre. — mondtam. A következő tétnél idegesen megint a vonalon túl dobtam a zsetont.

— Megint elgurult, — mosolygott és utána hajolt. — A hetesre?

A három év alatt akkor éreztem először, hogy van mellettem valaki.

Átment a bárba s egyszerre hideg üresség vett körül. Spanyol Carmen-kendő volt rajtam, beleburkolóztam, fáztam. És már jöttem is ki. Az ajtóban a kendőm rojtja beleakadt a kaddája gombjába.

— Pardon, Madame, — pirult el.

Mintha a kendőm rojtja is hozzáam kötötte volna, nem maradt el tőlem többé. Nem akart velem megismerkedni. Ha rá néztem, lesütötte a szemét. Jölesett, hogy van, maqamhoz számítottam, ketten voltunk. Nem tudom megmagyarázni, mit jelentett nekem. Férfit nem. Annyi eszem volt. Talán késői kistestvért. Ugy is vigyáztam rá. Egyszer a Plantation-ban apacs-bál volt, sok móka, kettőkor is ott voltam még . . . ott voltunk . . . a negyedik asztalnál ült, a hátam mögött és csak azért mentem haza, hátha álmos már, fáj majd a feje holnap.

Egy délután Antibes mellett, az Eden Rock-nál fürödtem, mikor elérkezett az apály ideje. Messze beúsztam s hába erőlködtem, egyhelyben csapkodtak a karjaim, nem bírtam az árral. Odaúszott.

— Fogja meg a vállamat, Madame, — mondta.

Mikor kiért velem a sekély vízbe, tovább akart menni. Alig bírtam megállni, annyira ki voltam merülve.

— Ne hagyjon itt, — szóltam utána. Lángoló arccal fogta át a derekam.

A parton megint el akart menni.

— Itt marad.

Leült mellém a homokba.

— Most szépen mondja el, mit akar.

Eljehéredett.

— Semmit.

— Mindig jön utánam.

— Többet nem . . . Bocsásson meg, Madame.

— Nem haragszom . . .

Néha igazán jólesett.

Egyedül vagyok, egy

barátom sincs . . . Akar a barátom lenni?

Attól kezdve egész nap együtt voltunk? Soha nem mondta, de tudtam, hogy szerelmes belém. Nem akartam tudomást venni erről a szerelemről s úgy éreztem, nem is nekem szól, hanem valami titokzatos módon annak a valakinek, aki húsz évvel ezelőtt én voltam.

Mről beszélünk? Nagyon komoly dolgokról. Életről-halálról. És semmivel se volt bölcsőbb mindezekről a véleményem, mint a tizenkilenc éves Barbara Kennedynek. Megengedtem, hogy Barbarának hívjon, ő meg csak Karl volt. Általában nagyon komolyak voltunk.

Az utolsó este, akkor még nem tudtuk, hogy az lesz az utolsó este, szalonzenekar játszott vacsora közben s egy borongós, fájdalmas melódia megremegette a lelkemet. Már az egész nap valahogy ködös, szomorkás volt, sok butaságot összegondoltam, arra gondoltam, hogy boldog voltam-e, mikor tizenkilenc éves voltam s boldog lennék-e, ha most tizenkilenc éves lennék. Karl is szótlanabb volt mint máskor, átnyúlt az asztalon és megsimogatta a kezemet.

— Barbara, úgy-e sohase hagyjuk el egymást? . . . Ha elmész, akkor is velem maradsz.

Akkor mert először tegezni.

Kinn jártunk a tengerparton.

— Ott látlak a csillagok között, — mutatott fel az égre. — A szobám ablakából nézelek, mikor már hazamentél . . . És azt is képzem, hogy ott állsz mellettem az ablakban és keressük a sorsunkat a csillagokban.

— Megtaláltad már?

— Még nem.

— Egyszer majd segítetek keresni. Ugy se látam még, hol lakol.

Mondtam valamit, aminek az értelme csak a szálló kapujában világosodott meg bennem.

Megborzongtam.

— Karl . . . nem lehet . . . mégse mehetek fel . . .

— Miért nem? — kérdezte tompán.

— Mit gondolnak . . . miért megyek . . .

— Nem gondolnak semmit . . . észre se veszik . . . — Lázasan fénylett a szeme.

— Azt mondom majd, hogy az édesanyám vagy.

Görcsösen összeszorult a torkom. Tudja, hogy az édesanyja lehetnék . . . És eszébe jutott, most . . . most, mikor a szemében nem úgy vagyok, mint az édesanyja.

Kétségbeejtő megalázottság szakadt rám.

— Isten veled, — suttogtam és visszafordultam.

Nem mert utánam jönni.

. . . Mrs. Stormer könnyes szemmel néz a távolba, át a vizek végtelenségén, az afrikai partok felé.

A hétórás vonattal elutazott.

ÖREGEK SZILVESZTERE

IRTA
GYOMAY GYÖRGY

Téli este volt. A méteres hó úgy feküdt a földeken és a tanyákon, mint egy vastag, fehér suba. A szánkőnyomok olyanok voltak benne, mint a kacsaringók varrások. A kék, zóldfalu tanyák, mint a virágok ékeskedtek a végtelen fehérségben. Csak a fák dereka és a kutagások karja nyúlt barnafeketén a magasságok felé.

Hét óra felé járt az idő. S a Bódi Sándorék tanyájában olyan volt a csend, mint éjjelkor a kriptában. Bódi Sándor fiatal legénység a kisablak mellett ült. Bámúlt ki a sötét szobából a fehér éjszakába. És arra gondolt, hogy elhozta az Üristen az idén is a Szilveszter nagy estéjét, dehát nincs köszönet benne. Mert az édesanyja, meg a nagynéni itt fekszenek halálra várva a szobában. Az egyik az egyik ágyban, piros dunna alatt. A másik szemben vele, kék dunna forróágyában.

Bódi Sándor néha hátrafordult. Odaballagott az édesanyjához. Megárgította a takaróját. Megsimogatta a homlokát. S fejszővé válva állapította meg, hogy nem tréfás az influenza vagy hogy a ménkübe nevezik azt a fertelmes betegséget. Mert itt volt a szomszédban Kés Rozál. Olyan erős volt mindig, hogy egy bár akármilyen ember-félt kidobott volna a házból. Piros volt, mint a csövespaprka őszel. És mégis, mi történt. Elkapták az influenza. Kínozta vagy öt napig. És Kés Rozál már kint fekszik a tanyai temetőben és ott hallgatja a hó alatt a mindenség örök meséjét.

Akkor mondta az orvos, mikor idekint járt, az édesanyjájéknak is, hogy jó lesz, ha nem kukoricáznak a bajjal, hanem lefeksznek az ágyba. A két öreg erre le is feküdt takarosan. És fekszenek is azóta olyan szorgalmasan és ájtatosan, hogy még a kórházban sem csinálják különben.

Bódi Sándor néha megnézte az óráját. Kőhésselt. Gyufát gyújtott.

S most már azt vette megállapításba, hogy azóta a bál meg is kezdődött a gazdakörben. Nyilván már húzza a cigány.

Táncolnak a selyemruhás lányok. Dalolnak a berüggött legények.

Mulatnak még az öregasszonyok is a Szilveszter tiszteletére, csak ő ül itt szomorúságban a két nagybeteggel.

— Látom, fiam, mi bánt. Eregy el a bába. Éjfél után aztán gyere haza. Addig megleszünk ketten. Ügysem segítsz rajtunk, ha itt ülsz se. — mondta egyszer csendesen az édesanyja.

— Nem megyek én. Dehogy hagyom magukat, — morogta Sándor.

— De csak menj, édes fiam. Zárd ránk az ajtót. Ezt a pár órát úgy kihasználjuk, hogy fel se érzünk, míg haza nem érsz, — segítgatta a nagynéni.

Bódi Sándor egy darabig gondolkodott. Menjen, maradjon? Itt hagyja magára éjnek idején a két beteget? Aztán észbe jutott hirtelen egy Török Boris nevezett gyengehajadon. Arra már vette is a nagykabátját. S lődült sebesen kifelé.

— Itt leszek éjjel után, ne féljenek. Csak mégis szétnevez egy kicsit, — szólít vissza, ahogy az ajtót kulcsra zárta S lépései elhaltak a fehér éjszakában.

A két beteg egyedül maradt az üres tanyában.

— Elment, — sóhajtottá övegye Bódi Sándorné, nagyszomorúan.

— El az, — nyugdőselt rá a nagynéni.

— Hát pedig, mire visszajön, én már hideg leszek.

— Én se érem meg a reggelt. Iszonyúan fáj mindenem.

— Meghalok.

— Én is.

— Kár volt elengedni. Még elköszönni sem tudunk tőle. Tudod, Kés Rozál is milyen egyszerű beferezte a sort, — fergőldött a mama a forró, hatalmas dunna alatt s könnyek csorogtak a szeméből. — Kedves gyerekek, édes fiam, téged se látlak többet.

— Ne ríjjál, testvér. Inkább készülj a nagy útra, — motyogta a nagynéni s ő is rákzedett egy lelketkönnyítő, mindennel megbékéltető nagysírásra.

És míg odakint fagyosan bámultak a világra a csillagok s míg a bálban azt kiabálta a határ minden élőlénye, hogy csuhaj, sose halunk meg, addig a két öreg csendes sírással várta a halált az egyre hidegödő tanyaszobájában.

— Fázom, — mondta egyszer, nagysókára az egyik beteg.

— Én is didergek, — nyögte a másik.

— Jó lenne egy kis tea.

— De ki főzi meg. Nem szabad felkelni az ágyból.

Nagy csendesség lett újra a betegszobában. Csak az óra keringése hallatszott az elgondolkozásban. És tea és melegség nem volt sehol. Mert a kemence is egyre hidegedett.

Jó félóra mulva új szólas hallatszott. — Azóta mindenki a bálban van.

— Ott mulatnak. Csak mink feksznük a halál dunnája alatt

SZIVEK

Egy padba két szív volt bevésve,
Szerelmes pár ül a padon,
Mosolyogtak összesímulva
Egy koranyárl alkonyon.

És az egyik szívet fiú véste
Az a kislány a másikat.
A nyári este égbe küldte,
Tervező sóhajlásukat...

Képzeteik csak vilte őket.
Épültek tündérpaloták.
Boldogságukat irlgyelve
Egymásra borultak a fák.

De örökké nem tarthat semmi,
Gyorsan messze rohant a nyár
És porbahalt a képzeletben
Szászor épített kártyavár...

Hol boldogságról álmოდztak,
A gyűlölet égieg lobog.
Az elhagyott, árva kis padon,
Két könnyes, megcsalt dobog...

FÓTI TÓTH JÓZSEF

Újra eltelt egy félóra. Egyszer a háziaszony felült.

— Hát én annyira fázom, hogy kihozom a kamrából a pálinkát. Legalább az melegítsen, — morogta méltatlankodva. És már hozta is a literes üveget a fehér folyadékkal. — Igyál, testvér. Tea helyett ez is jó, — nyújtotta az üveget betegtársának.

A néni ivott. Utána meghúzta az üveget a mama. Aztán a két beteg megtörölte a száját. Lehűzödött a dunna alá.

— Jó volt.

— Csudajó. — nyögték fájdalmasan.

Az üveg vándorolni kezdett a sötétben a két ágy közt. Hol az egyik beteg, hol a másik húzta meg. De értelmesen ám.

— Érzed, milyen jól melegít?

— Érzem, már nem fázom, — mondta. Gatták egymásnak.

A kortyogatásban takarosan telt az idő. Az óra hol sokat, hol keveset ütött. Az ablakon egyre jobban világított befelé a hold. És az üveg egyre ballagott egyik kézből a másikba. És mindig könnyebb lett.

— Emlékszel-e, testvér, mikor még mink lánycok voltunk. Azt mink táncoltunk Szilveszterkor a bálban. Okoskó nem halált vártuk.

— Emlékszel-e, mikor az uram a fülembé huzatta a nótámat? Azt, hogyhát:

*Sámpen uszik a vadkacsa a vizen,
Sámpen legel hat ókrám a réten,
Népm szóla a csengő a nyakába,
Tied leszek én, babám, nemskóra.*

A két öreg dudolni kezdte a nótát. Aztán a visszaemlékezés szépsége megerősítette a hangjukat. Mondták a nótát, takarosan. És szemük előtt az a boldog éj csillagott, amikor ők is fiatalok voltak és amikor még nekik is szerelmes szavakat sutogott egy legény a fehér Szilveszter éjszakában.

— Hát arra emlékezel-e, hogy

*Ennek a barna lánynak dombon van a háza,
Kilenc fehér páva jár az udvarába,
Kilenc fehér páva, a farka jóva, de hosszú,
Ennek a barna lánynak nem kell a gyönyörű
koszorú*

Új nóta következett, új ivásokkal. És a hang egyre erősebb lett.

A betegek felültek az ágyban. Tapoltak, kacagtak, sikongtak, hogy az ablaküveg csak úgy rezgett.

— Mulassunk egyet utóljára — kiabálták és sorra szedtek minden nótát.

Aztán, amikor az üvegen utolsó kotytyant az ital, a nagynéni kiugrott csak úgy pendelben az ágyból. És járnai kezdte a csárdást takarosan. Egy pillanat mulva ott ugrált mellette a mama is. És a két öreg úgy táncolt, hogy száz lány se verte volna a lábát különben. Dobogott a szoba. Rezgett a fal. Csörgött az üveg az ordástól. És az ének és a csárdásos csak akkor állt meg, amikor valaki beordított az ajtón.

— Mi van itt!

— Influenza — dadogták az öregek a bálból hazatért legénynek s odanyújtották neki az üres üveget. — Boldog újévet, Sándor.

Aztán úgy dőlték az ágyba, mint a zsák Szuszogásuk még másnap este is kihallatszott a csendes tanyaudvarra, ahol még mindig méteres volt a hó. S ahol újra kék-fehér volt a téli est

Ajtay Andor és Tökés Anna

be, mivel a dráma is nem „szabályos” fordulatokban bonyolódik, hanem mélyes mélyen rejlik a szereplők sorsában és jellemében, a legigazabb s legritkább drámai recept szerint. A feszültség már akkor megérinti az embert forró villamos ütésével, amikor a játék hangja, fajsúlya, miliője és hangulata a vigjáték vonalán mozog, de a derűs dialógok mögött sűrűsödik s épül a drámai gerendaváz, a monumentális épület nyers csontváza, amelynek — ezt érezi az első tizenöt percben — a végén össze kell dőlni. *Zilahy* írói pályafutása mindenkor szellemi őrszolgálat volt, állandó éber őrjárat és silbakolás a napok és évek jelenségei körül, leírt sorai jelentések voltak és hirdások a világ ama eseményeiről, jeleiről és szemléleteiről, amelyek az ember életére hatottak s amelyből ve-

szély, vagy szerencse, jótét napsugár, vagy jeges borulat tekintett az emberiségére. Éppígy a „*Fatornyok*” hőseinek lassú, de könyörtelenül beérrő jellemi fejlődésén keresztül egy új értékelmélet megszületéséről ad hírt, az emberi ragzkodás, a nemzeti érzés és legnehezebb értelemben vett haza vonzásának új törvényeiről, amelyek elválsztanak olyan összeforrott s eggyé kovácsolt házaspárt, mint *Kriegs* Rudolf és felesége, *Barcay* Klári.

Író ma többejt aligha adhat korának, mint ez a formailag tökéletes drámai jelentés, az a drámai üzenet, amelyet nem torzít semilyen irányú elfogultság, mert igazi író és ember vetette papírra sorait, aki csak egyféle igazságot ismer, az abszolút igazság feltétlenségét. *Zilahy* nem dönt hősei fölött, magukkal, jellemükkel és végzetikkel igazoltatja, hogy végül mindenkinek a *fatornyos* hazában a helye, ahol született s ahol várja egy régi karszék, egy gyeptágya a tóparton, ahol meghallhat. Más szinten a *Szózat* dűbörgő igéje ez a dráma a szülőföldről s a hazáról, ahol „élni s halni kell”...

Az előadás mindenben méltó a darabhoz. *Tökés* Anna erdélyi asszonyában a gránicás népek hazaszeretetének, nem *imdatának* fekete ujjába lobog a kultúra formái közé kényszerítve. *Ajtay* Andor alakítása nem is lehetne hibátlanabb. Kissé már megoldott azt a negyven esztendő, de kiolthatatlan benne él fajának rendszere, pontossága, kimértége s hűvös kossága a döntő percben. A harmadik nagy alakítás *Lázár* Gidác, aki művészi teljesítménynek könyvelheti el a *Krieg*—*Barcay*—kamaszok kétféle kölyökségének mesteri viselését. *Kürthy* György egy ny. erdélyi főispánt játszik józúten, öblös derűvel s bőles nyugalommal, mint egy Vas Gereben anekdóta hőse. *Kovács* Károlyt se látuk még ilyen fegyvelmeztnek, halknak, elegánsnak és hitelesnek s *Tassy* András, az asszimilált *Kriegs*—őccs alakjában ilyen megrendítően emberinek. *Könyves* Tóth Erzsí pesti szépasszonya és *Sándor* Iza egészíti ki az együttést, amely a szerző rendezésében s *Jaschik* Álmosné diszletében játszotta el az év feltehetően legnagyobb irodalmi sikerét.

Zilahy Lajos a tiszta ember és a tiszta költő nemes hevületével bizonyítja a „*Fatornyok*”-ban, hogy az embert láthatatlan, eltéphetetlen s emberfeletten erős hajszálgyökök fűzik az anyaföldre, amelytől végkép és öröki senki sem szakadhat el, aki méltó az ember rangjára. Két főhőse, a házaspár kétféle született a világban s húszévi házasság után, amikor egymás megbecsülésének csúcspontján állnak, amikor fiúk letesz az érettségét, az apa és férj pályafutásának delelőjén áll, — elválnak egymástól örökre, mert a kétféle haza mágneses vonzását nem tudják legyűrni és közömbösíteni. Egy húsz évig tökéletes házasság, egy jólsikerült kölyök, akiben mindkét partner ösi, örökült jellemvonásai fellelhetők dédszülőikig fel- és lemenően, — sem tud segíteni azon az idegenségen, amely *Kriegs* Rudolf főmérnököt és az erdélyi *Barcay* Klárit elszakítja egymástól. A főmérnök Koblenz mellől nyolc éves korában került magyar földre, itt nevelkedett, Petőfit szavalt a brassyói gimnáziumban, a jelek szerint tökéletesen asszimilálta őt a magyar föld, a levegő, még jellegzetes germán vonásait, precizitását, szigorú morális felfogását s magasfokú nyugati becsületérzékét is kedélyes félszeméremmel viseli közöttünk, akik »mások« vagyunk. Egy nap azonban jelentkeznek a koblenzi otthon, a kirchmündeni szülői ház, amelynek körvonalait sajátkezűleg festette egyszer olajba. Ugyanakkor az asszony, az após és a fiú kollektív rohamot intéz ellene, hogy költözzék Erdélybe, vegye meg az ösi *Barcay*-fészket, ahová viszont az asszony vágyik vissza.

S ez az a pont, amelyen a házasság felbomol, a két ember örökre elszakad egymástól, a fiú pedig az anyja sorsát s hazáját választja, mert a kevert vérén már átüt az a szülőföld iránt érzett mohó érdeklődés, szomjas és éhes kíváncsiság, amely apjában is megragadt a koblenzi tópart iránt s amely negyvenöt éves korában elviszi innen.

Szokványos módszerrel lehetetlen elmondani a „*Fatornyok*” tartalmát, mert ez a „tartalom” nem kivonatolható és sürthető miniatűr történés, a cselekmény kicsinyített, aszalt meneté-

SZILVESZTERI ARANYTANÁCS:

Jancsi és Pista diákok voltak és együtt laktak a régi egyetemi város egyik hónapos szobájában. Jancsi jogász volt, Pista orvosnak készült. Mind a kettőnek más vidékről érkeztek a kosztra, kvartélyra küldött postautalványok és az elemelőzások csomagok. Jancsi mamája remek süteményeket küldött. Hazai kekszet a teához, időálló mézespuszediket, olyan diós- és mákospatkókat, hogy hetekig tele volt illatukkal a diákszoba.

Pista családja egy szép kis középbirtonok gazdálkodott, úgy aztán a pakkjai is falusiabbi jellegűek voltak. Benuik volt a falu, rubinszínű sonkák, citromos kolbászok és mazsolás, májashurkák alakjában, amelyek olyan ravaszul készültek, hogy fagyos-hidegen még jobbak voltak, mint megszívle.

A két fiú testvéri módon megosztozott a káldeményeken. Ették egymás kenyéréből, kölcsönkértek egymás pénzéből, hordták egymás nyakkendőjét és jótáltak egymásért a szobánál.

El sem lehetett volna őket választani, úgy össze volt keveredve minden holmijuk a közös szekrényben. Természetesen ezekután, hogy a két diák egy és ugyanazon lányba volt szerelmes, akit Juliskának neveztek. Juliska tizenkilenc éves volt, szőke és barnaszemű. Abból az aranyos magyar fajtából, amelyek negyvenéves korában úgy siet be a konyhából vendéget látni, hogy csupa túzláng az arca, nincsen ennél szebb festék asszonyi arcon.

Juliska úgy fogadta udvarlóját, mint a virág a méheket. Mindkettő egyformán kapott mosolya mézéből. A szíve egyszer jobbra hajlott, máskor balra fordult. Jancsi volt a magasabb, nagyvilágibb. Ő táncolt jobban, hegedült is tudott. De Pistában több volt az ösereleti tűz, ha mosolygott, két kedves gödröcske képződött fiatal arcán.

A téleji szürok alatt a szerelmi rivalizálás csaknem nyílt ellenségeskedésig fejlődött a fiúk között. Néha úgy összevesztette őket a feltékenység, hogy szétköltöztek volna, ha ehhez az összevevert fehérműszekrény, a kölcsönök és szabók miatt nem valóságos vegytani műveltre lett volna szükség.

Együtt maradtak tehát, örökké gyanazkodva és marakodva.

Közeledett a Szilveszter. A nagy éjszaka, amilyen van ólomöntés, malac, cigány, tánc, pezsgőbőlé befőtt barackkal. Az ilyen hosszú éjszakán annyi minden történhetik. A fiúknak is az a rögeszmeje támadt, hogy Szilveszter éjjelen így vagy úgy, de dülőre viszik a szerelmi vitát.

Mind a ketten a patikus házához voltak hivatalosak, ünnepi vacsorára. És Juliska a patikus leánykája volt.

December 31-én, esti hat óraker Jancsi az Esplanade-kávéházban dominózott két bölcsezzel. Pista odahaza magott. Hatkor élmósodott, letette a könyvet és visszapillantott a múltba.

Két teljes, álmatlan hét volt a múltban, mert Pista egy személyben gyakorolta a szorgalmas diák és a lump diák életét. Alszom egy órát — gondolta — legálabb frissebb leszek az éjél.

Ovatosságból fölírta egy papírra: „Engem is kelets föl, amikor öitözöködni kezdés.”

A papírt rályukasztotta az ajtókilincse. Kikészítette a szmokingját, meg a lakkcipőjét. Azzal végighevert a diványon.

Amikor kinyitotta a szemet, sötétség és csönd a szobában.

Ijedten felült. Valami papír hullott le róla zizzenve.

Meggyújtotta a villanyt. A papír válaszlévlé volt, a kilincse alakzott cédulára.

„Nem költelek fel, először, mert nem vagyok vekker, másodsor, mert fölülök, hogy legalább erre az éjszakára megszabadulok tőled.”

Ezt írta Jancsi! Pista megnézte óráját. Negyedhét. Nyilván reggel negyedhét. Tehát keresztülaludta Szilveszter regóta várt, boldog éjszakáját, a barátja álnok-sága miatt.

Fuccs Juliskának. Biztosan elcsaklotta a gonosz vetélytárs. Fuccs Juliskának és fuccs pezsgőnek, táncnak. Követhet-e a borzasztóbb könnyelműséget egy diák, mint hogy átalussza a Szilvesztert?

Egy perccig dühögött, egy perccig szomorodott. Aztán rájött, hogy irtó éhes az elmaradt vacsora miatt.

Sóhajtvá öitözöködni kezdett, ha mári ki volt készítve, hát a szmokingba. Amikor a nyakkendőjét kötötte, akaratlanul füttyöreszni kezdett. Ki volt pihenve, friss volt. Egyéni gyászra fölött elhatálmósodott az „ifjúság” egyetemes boldogsága.

Most csak annak a virsils rántottának és vajás pirtósának a vágyképe izgatta, amelyet be fog vágni az Esplanadéban.

Az utcán elevenesség fogadta. Szilveszter reggele volt. Kurjongató csoportok jártak. Gőz és zene dől mindenfelé, kávéház és vendéglő ajtaján. Pista a kiphent józan ember fölénységével ment az Esplanade felé.

Benyomakodott a jégvirágos üvegajtón. A kávéház zsúfolásig tele volt emberrel, kacagással, cigányzenével, szivarfüsttel.

Pista körülnézett. Egy asztalnál ott ültek a patikusék. Az egész család és az összes vendégek.

Juliskán világoskék ruha volt, a hangján az aki illedelmes pezsgőspicc érzett, ahogy asztalukhoz hívta a fiút:

„Né, a Pista! Jöjjön ide, Pista!”

Pista az asztalhoz lépett és bocsánatot kért nevelten elmaradásáért. Neki fáj legjobban, nem telt róla.

Nem haragudtak rá. Sőt a diák észrevehette, hogy ha valaki elmaradt valahonnan, ahová nagyon várták, az esetleg külön értéket ad személyének.

Helyet szortított magának Juliska baloldalán. A lány jobbán Jancsi ült. Letörve, elfáradva és álmosan. Az arca

szürke, a plaztronja horpadt. Bambán vigyorgott, mint aki fél, hogy mindjárt elalszik.

Pista az ébredése pillanatában elhatározta, hogy ott, ahol először megkapja, puhára veri barátját. De ahogy ráéezett, úgy megsajnálta, hogy még egy langyos szervoszt is odavetett neki. Hiszen ez nem küzdőképes ember. Tönkretette a szesz, meg a fáradtság.

Azonkívül érezte, hogy győzött. Juliska hátafordított a vigyorgó romnak, fejéje omlott azzal az olvadékonysággal, amely belső kényszerűség dolga. Orrcsokája szimatolt:

„Jaj, de remek szappanszaga van, Pista!” — mondta rajongva.

„Most mosdottam! — feltele a fiú és hűvös tenyerét ráterette a leány kezére, amely riadtan megmozdult, aztán elcsöndesedett, mint egy engedelmes madárka.

Ha valaki valami fontosat akar csinálni, reggel csinálja! — határozta el magában, már amennyire a szerelem időt enged az általános bölcsekedésnek. Egyre diadalmasabb lett, egyre boldogabb. Szánalommal nézte Jancsit, aki közben elaludt.

Visszamosolygott a patikus barátságos szemébe, olyan családlátszan, mintha máris a veje lenne.

— Esküszöm, Béla bácsi, hogy remekül érzem magamat! Ha lesz fiam, örökre hagyom rá, hogy minden Szilveszterkor reggel hatkor keljen föl, a a Szemere Miklós, amikor már kifulladt a konkurencia.

H. S.

Miért szexwed?

Számtalan emberen segít a Pyramidon tableta.

On sem kivétel!

Pyramidon

TABLETTÁK

BAYER

A MAMLASZ

Írta: Anton Csehov

A HÍZÁSROL VALÓ
HAJLAMOSSÁGRÓL

Az eset N. városának egyik törvényszéki tárgyalásán történt.

A tárgyalási termet és az előcsarnokot a közönség megtöltötte zsufolással.

A vádlottak padján Selmecsov ült. Harmincéves fiatal ember, mozgékonyarcú, cigányosan barna; villogó szeme csupa ravaszság. A vád ellene: betöréses lopás, csalás, a hatóság megtevésztése. Súlyosbító körülménynek tünt, hogy Selmecsov őt meg nem illető címeteket használt.

A vádat a főügyész egyik helyettese képviselte. A neve igen hétköznapi, az orrán át szuszogva beszélt, selypített és két percenként nagyokat trombitált a zsebkendőjébe. De mindezek a sajátosságok semmit se vonhattak le a vábeszéde értékéből.

A védő nagyon híres és népszerű ügyvéd. Nevét világszerte ismerték. Gyakran idézték szónoki fordulatait, jogászai ötleteit és nagy tisztelettel emlegették rendkívüli tehetségét.

A főügyész helyettese kimutatta a vádlott körülményét. Miután az esetet tökéletesen megvilágította minden oldaláról, azt mondta: »Végeztem!»

Erre felállt a védő.

Mindenki feszülten figyelt. Nagy csend támadt a teremben. Az ügyvéd beleigott beszédébe és... N. város közönségének idegei táncolni kezdtek. A védő hosszúra kinyújtotta napbarnított nyakát, féldoldalt hajlította fejét, tágra nyitotta szemét, magasra emelte karját. A figyelmes hallgatóság fölébe csodálatosan lát, édes hang áradt.

Mintha a balalajka pengett volna, úgy hatottak az ügyvéd szavai a hallgatóság idegeire. Bevezető két-három mondata után a közönség soraiból máris feltört az elragadtatás moraja és ki kellett vinni az előcsarnokba egy hölgyet, aki máris elájult. Az elnök három perc után kénytelen volt a csengettyűért nyúlni és háromszor figyelmeztetően csöngett. A borvirágosorrú teremőr fenyegető pillantásokat vetett az elragadtatástól elbűvölt közönségre. A pupillák kitágultak, az arok elsápadtak az izgatott várakozásban, mellyel az emberek lesték, hogy az ügyvéd mit fog még mondani. És mi történt a szívekkel?... Dobpergéshez hasonlóan lüktettek és izzón hevültek.

— Esküdtek uraim, — mondta a védő egvebek között — mi mindnyájan emberek vagyunk, éppen ezért emberien kell félkezniek. Mielőtt önk elé vették ezt a boldogtalant, hat hónapot töltött már el vizsgálati fogságban. Hosszú hat hónapon át feleségre kénytelen volt szereteti elteperőjére szerelmét nélkülözni és kis gyermekeinek könnyei csak nem tudtak felszáradni. A szegény apróságok kétségbeesve töprengtek azon, reggeltől estig, hogy miért is nem lehet körülükben az édesapjuk? Oh!... Ha láthatnák ezeket a gyermekeket! Éheznek, mert nincsen, aki a gondjukat viselné, sírnak, mert végtelenül boldogtalanok... Esküdtek uraim!... Önök felé nyújtják ezek a pici ártatlan jószágok vékonyka kis karjaikat és kéri önöket, hogy adják vissza nekik az édesapjukat! Valójában persze nincsenek itt, de önök, uraim, mégis láthatják őket lelki szemükkel... (Szünet.) A börtönben gyilkosok és rablók közé zárták ezt a szerencsétlen itit! Nemtelen gyanusítások áldozatát!

A közönség soraiból zokogás hallatszott. Egy fiatal leány, ruháján jókora gyémánt-csata villogott, elkezdett sírni. Egy idősebb nő hamarosan követte példáját.

A védő folytatta beszédét... Igyekezett lehetőleg elkerülni a tényeket. Inkább a lélektani mozzanatokot világította meg. Már pedig mindnyájan tudjuk, hogy a lélektani indokolás, ügyesen alkalmazva, igen hatásos és a szív minden húrját meg tudja szólaltatni.

— Aki ismeri ennek az embernek a lelkét, — folytatta az ügyvéd — külön világot ismer meg, mely tele van mindenféle hullámmal, étellel. Én behatóan tanulmányoztam ezt a világot

és tanulmányozása közben, elhíhetik, alaposan megismertem... az embert. És meg is értettem... Lelkének mindegyik kis megrezdülése arról győzött meg, hogy védetemben meglepően nagy idealistát van szerencsém tisztelhetni...

A teremőr egyszerre csak meglepedezett arról, hogy fenyegető pillantásaival féken kell tartania a hallgatóságot, szinte öntudatlanul... elövette zsebkendőjét... Két másik hölgyet ugyancsak ki kellett támogatni a tárgyalóteremből.

Az elnök se rázta már a csengettyűt, hanem föltette pápaszemét, hogy ne lássák a szemébe kibugyogó könnyeket. Mindenki a zsebkendő-jével babrált. Az ügyész, ez a kőszívű ember, ez a jégcsap, aki nem ismert semmiféle érzést, idegesen fészkelődni kezdett a helyén. Arca lángvörös lett. Hirtelen lehajolt, mintha keresne valamit az asztala alatt... Szemüvege mögött könnyeseppék csillogtak. Bosszúban mormogta magában:

— Hiba volt fenntartanom a vádat! Micsoda felszólalás lesz ebből!

— Nézzék a védettem szemét, — folytatta a védő (álta remegett, hangja reszketett, arca mély lelki gyötrelmet tükrözött.) — Azt hiszik önök, uraim, hogy ez a gyöngéd, szelíd, jószágos szempár tudná a bűnt közönyösen nézni? Oh... nem! Ez a szem sír! A látszatára nyugodt arckifejezés mögött érzékeny, finom idegek rejtőznek. Ebben a hatalmas mellben olyan szív dobog, mely képtelen a bűnre! Van-e ember, aki mégis azzal meri vádolni, hogy bűnös?

Ennek hallatára már a vádlott se tudott tovább nyugodtan maradni. Most ő fakadt sírva. Pislogott, zokogott idegesen fészkelődött.

Aztán egyszerre csak félbeszakította védőjét és így kiáltott fel:

— Bűnös vagyok! Bűnös vagyok! Bevallom bűnéimet! Raboltam és csaltam! Gazember vagyok! Elloptam a kofferből a pénzt, meg a prémét, a prémgallért! Azt elvittem a sógorasszonyomhoz és nála dugtam el! Szánom-bánom bűnömöt... De minden vád igaz... bűnös vagyok... bűnös vagyok...!

Azután elmondta apróra, miképpen követte el gáztetteit. Elítélték.

*

A tárgyalás befejezése után a tisztelők nagy tömege vette körül a védőt. Mindenki csodálattal emlegette nagszerű védőbeszédét.

— Köszönöm az elismerésüket, uraim, — mondta erre a védő, akinek igen jóleste a bőven felhangzó dicséretet — de meg kell mondanom, hogy a sikerem nem tökéletes. Igaz, hogy a hibát nem én követtem el... Ha a vádlott nem siet olyan nagyon a beismeréssel, fölmentették volna... Így azonban tönkretette a védelmet. Nagyon hízelgő, hogy a beszédem még öt magát is ennyire meg tudta rendíteni... de nem várhatott volna azzal a buta vallomással ítéletkihirdetés utánig?! Micsoda mamlasz!...

Szonett

Egy pohár víz feldől az asztalon
Boldogan csorgott szerle-szét
Elhagyva üvegborítónét,
Mely kíméletlen tartá egykoron.

»Tenger vagyok, hatalmas őselem,
Hömpölygő, vészes áradat!
Ledöntve sziklát, gátakat,
Minden felett enyém a győzelem!»

S szabadság mámorától már vakon,
Meggondolatlan csorgott addig el,
Amíg iryeg ebédidőszálmom

A kis vízgyet mohón itta fel.
»Hömpölygő, vészes áradat!»
Arasznyi nedves folt maradt.

DOMOKOS TERÉZ

..... Hajlamom van a hízásra, ez ná-lunk családi vonás. Egy-két évig szigorú étrenddel kísérleteztem, de emellett megszokott bőséges reggelimről nem mondtam le. Gondoltam arra is, hogy Ovomaltint reggelizem, de nem mertem, mert úgy tudtam, hogy az Ovomaltint minden jó tulajdonsága mellett a testsúlyt növeli. Szigorú diétám mellett foglaltam ugyan valamit, de állandóan fáradt és kedvetlen voltam; éreztem, hogy a diéta egészségem rovására megy.

Ekkor kezdtem Ovomaltint reggelizni és most ért a megkezdés: testsúlyom fokozatosan, egyenletesen csökkent. Meglepetésem még fokozódott, amikor azt láttam, hogy frissebb, erőteljesebb vagyok, mint valaha. Így győződtem meg az Ovomaltine igazi értékéről. Az Ovomaltine táplált, mert hiszen visszaadta régi rugalmasságomat és emellett a mérleg mégis súlycsökkenést mutatott.

Ennek a meglepő hatásnak az okát abban látom, hogy az Ovomaltine reggeli és uzonna annyira kielégítő táplálékot ad, hogy nincs élközben éhségérzetem és a nap többi étkezésénél már sokkal kevessebb érem be.

Remélem, ezt a saját magamon szerzett és jól bevált tapasztalatom sok hozzám hasonló asszonytársamnak fog hasznára válni.

Orvosi osztályunk véleménye a beküldött levléről így szól:

Az elhízás leggyakoribb esete az, hogy a szervezet több táplálékot kap, mint amennyi munkája elvégzéséhez szükséges és így a felesleg zsír alakjában halmozódik fel.

A súlycsökkenéshez az szükséges, hogy a szervezet az előírt szükségletnél kevesebb kalóriát kapjon, ugyanakkor azonban gondosan ügyeljünk arra, hogy a hiányos táplálék ellenére a testi és szellemi teljesítőképesség ne károsodjék és a szervezet a sejtke anyagcseréjében annyira fontos vitaminokat megkapja.

Ebből a szempontból ideális táplálék az Ovomaltine éspedig hízási hajlam esetében sovány tejben fogyasztva.

A jóllakottság érzése, amit már egy-két esztendő Ovomaltine kivált, lehetővé teszi a napi étkezések számának csökkentését és így a szervezetben levő zsirtartalékok felhasználódását anélkül, hogy gyengeség vagy kedvetlenség lépne fel. Az Ovomaltine fogyasztásával elegendő mennyiségű fehérje, vitamin és más nélkülözhetetlen sejtépítő anyag jut a szervezetbe.

Összefoglalóan azt mondhatjuk: Az Ovomaltine rendszeres fogyasztása igen eredményes eszköz az elhízás elleni harcban, mert a szervezet kisebb mennyiségű táplálékkal érte be anélkül, hogy az erőkondíciót lerontaná.

Ahogy felmegyek Bordy Bellához a negyedik emeletre, a lépcsőház falán mindenféle ákombákomok ötlenek a szemembe. Közlebről megnézem őket. Gyerekes írással firkantotta oda, talán egy diák: »Edes Bordy itt vagyok, érted élek és halok: No lám: lépcsőházi költészet! Odébb megint egy felírás: »Itt voltunk, csöngettünk, de senkisek gyított ajtót! X. Y-nak adott fényképet, nekünk nem!« Egy emelettel feljebb: »Gyönyörű Bordy, te vagy a legszebb a világon!« A rajongók hada a földszintől a negyedik emeletig a falon üzenget az Opera szép és tehetséges ballerínájának, akit eláraszt az emberek szeretete. Érdekes, hogy az emberekben egyre jobban kiteljesedik a szép, meg a jó iránt való lelkesedés. Örülnek, ha olyanra bukkannak, aki megérdemli azt, hogy rajongjanak érte. A gondok, az ijedségek, a zűrzavarok idején bőkezűen ontják magukból a felhalmozott és kikívánczó szeretet-készletet.

Bordy Bella kacag és csicsereg, amikor beereszt lakásába, árad belőle az egészséges jókedv, az élet szeretete és a siker öröme. Olyan, mint egy feszes bőrű, fényes, piros alma. Jólesik ránézni. Tudjuk, hogy százféle dologgal foglalkozik, munka és lóholás az élete, de örül ennek.

— Szeretem, hogy annyi mindent csinállok. Szeretem a zajló életet, a mozgalmasságot, az eseményeket. Nincs borzasztóbb a művész számára, mint a megállás. Amikor már nincs többé olyan művészi problémája, amely izzalgja.

— Táncol, filmkezik, prózát játszik ...

— Mindez magától adódott. Nem a nyugtalanság hajt, a véletlen hozta őket. Amikor táncolni kezdtem, már másképpen tanultam, mint a régi táncosnők, akik édeskés mosollyal lejtettek a színpadon. Az én iskolámban már arra tanítottak, hogy kifejező mimikával toldjam meg a lépéseket. Első táncsikerem után azt mondták nekem: »Miért nem filmkezik? Akkor azonban még nem engedték meg az Operában, hogy filmkezzek. Később, amikor a filmen volt sikerem, azt mondták: »Miért nem játszik operettkben? Jó szubrett lenne!« Így kerültem aztán az operettkhez.

Élénken, vidáman mesél:

— A balett az a műajt, amely mindent magába foglal. Hiába beszél jól a színész, ha rosszul mozog. A balettban, akárcsak a prózai színpadon, drámát, lírát, humort kell kifejeznem. Érdekes, hogy a tánc, a filmzés, a színpad mind segít egymásnak. Első filmem után sokkal felszabadultabban és jobban táncoltam, mint azelőtt. Az operettkben való sorozatos szerepléssel pedig hallatlan színpadi rutint szereztem.

— Most mire készül?

— Szegeden eljátszom a Szentivánéji Álomban a Puckot. Rettenetesen örülök neki. Ez a szerep is valahogyan összefügg a táncal, mozgékony, rugalmas figura. Boldog vagyok, hogy nemcsak a táncban, hanem a prózában is elérkeztem a klasszikus költészethez.

— Az Opera?

— A Debreczeni Históriaiban táncolok, gyönyörű a szerepem már csak azért is, mert magyar témájú. A magyar tánc a véremben van. Valahogy úgy érzem magyar tánc közben magamat, mint a hinduk, amikor vallásos, szent táncot lejtnek. Valóságban transzban vagyok!

— Film?

— Most fejeztem be a »Viharbrigád« című filmet, egy külvárosi liliomot játszom benne: a bandavezér jutalmát. Azonkívül egy tündéris kis táncfilmet fejeztem be. »Mesél a bécsi erdő« a címe, Strauss muzsikára készült, gyönyörű fotográfiákkal.

— Hogyan bírja ezt a sokmindent?

— Csak ezt bírom. Reggel tízre megyek be az Operába, tizenegyig rúd mellett, úgynevezett bemelegítő gyakorlatokat csinállok, utána kettőtig repertoár-próbám van és ha új szerepre készülök, azt is tanulom. Persze, ha filmkezek, akkor mindez felborul, mert akkor egész nap a filmgéárban vagyok — kivéve, ha az Operában játszom. Mert azt a világot sem hagyom el! Déután énekóráim is van. Szépen haladok, mezzoszoprán hangom van. Persze a tánc nem nagyon használ a hangomnak, ha felhevül a tüdő, nem sikerül jól az ének!

— Meg van elégedve élete sorával?

— Már kisgyerek koromban úgy fejeztem be esti imámat: »Istenem, engedd, hogy nagy táncosnő és színésznő legyek! Ma is változatlanul ezt imádkozom. Rengeteg ambíció és energia lángol bennem. Nem engedem meg magamnak azt a fényűzést, hogy pihenjek!

— Mikor kezdett táncolni?

— Legelső emlékem öt éves koromból származik. Nagynénem gyönyörű szép új ruhát kapott, azt titokban magamra húztam és a tűkör előtt billegtem benne. Amikor nagynéném rajtakapott, alaposan elpűfölt. Később anyám szép körbehorgolt kendőjét csavargattam magam köré és abban forogtam. Ez volt az első balettszoknyám. Apámat agyongyötörtem azzal, hogy táncolni szeretnék. Nyolc éves koromban Debreczenben, születésnapjára ajándékkul beirattak a helybeli balettskolába. Ezután sok baj volt velem, mert az elemi iskolában táncra látítottam a gyerekeket. Tanulás helyett folyton táncoltunk, az egész osztályt a balett érdekelte már.

Amikor a tanítónő közölte velem, hogy válasszak az iskola és a tánc között, én a táncot választottam. Szüleim hallani sem akartak erről, de azután mégis ez lett a sorsom! Tízéves koromban már szerződöttem a budapesti Opera! Nagyon boldog voltam, pedig kemény életem volt. Reggeltől-estig gyakorolnom kellett. A technikát csak gyerekkorban tanultam meg az ember. Tizenhét-tizennyolc éves korban már kiforrott technikával kell, hogy táncoljunk!

— Hogyan óvja meg testi kondícióját?

— Barátaim mindig évésre bíztatnak. Azt mondják: »egyétek, ügyis leugráljatok. Nincs igazuk. Szervezetem annyira hozzászokott a tánchoz, hogy akár mennyit ugrálok is, nem fogyok le tőle. Nem szabad többet ennem, mint amennyit okvetlenül muszáj. Sajnos, a sütéményt nagyon szeretem. Ennek nem tudok ellentállni. Ilyenkor én biztatom magamat, hogy majd leugrálok. A tánc valahogy mindig rendbetartja a kondíciót. Frissít és fiatalít. Régi, nyugdíjas ballerínákkal találkozom néha és csodálkozom azon hogy ma is éppen olyan fiatalok, mint akkor voltak, amikor megváltak az Operától. A táncolás egyik főfeltétele a gyermeki, tiszta lélek. Gonosz szívvel, gyűlölködően nem lehet táncolni. És van-e annál szebb, mintha felnőttkorunkba is megőrziünk valamit abból, ami gyermekkorunkban voltunk? Nézzé csak ezt a fiókot.

Az álmélkodástól nem jutunk szóhoz! Mindenféle felhúzható játékok tömege tárul szemünk elé! Autók, kutyák, repülőgépek, kacsák, macskák, békák és ki tudja, mi minden még!

— Hát ez mi? — kérdezzük értelmetlenül.

Villogóan nevet:

— Szabad időmben játszom. Ez az én nagy titkom. Talán ezért szeretek úgy játszani mert gyermekkoromban nem értem rá erre. És rájöttem arra, hogy minden felnőtt szereti ezeket a gyerekjátékokat. A napokban komoly tárgyalás volt nálam, komoly felnőtt urak voltak itt és egy félóra mulva azon vitatkoztak, hogy ki tudja ezt a kis zöld békát messzebbre ugratni?

— Szereti a sikert?

— Csak azért élek. A színpadon is, az életben is rajongok a sikerért. Micsoda boldog érzés, amikor a színházban felzúg a taps. Vagy ha az életben az emberek szeretetét érzem, Rengeteg levelet kapok a frontról! A katonák tömegestül kéri a fényképeket tőlem. Az egyik tizenöt darabot, a másik huszat kér! Hát nem szép ez? Hát nincs meg minden okom arra, hogy boldog legyek?

Buttykay Emmy
barna szövet, két
oldalazsebes
nyája, oszlot-prém
lembetjakkal

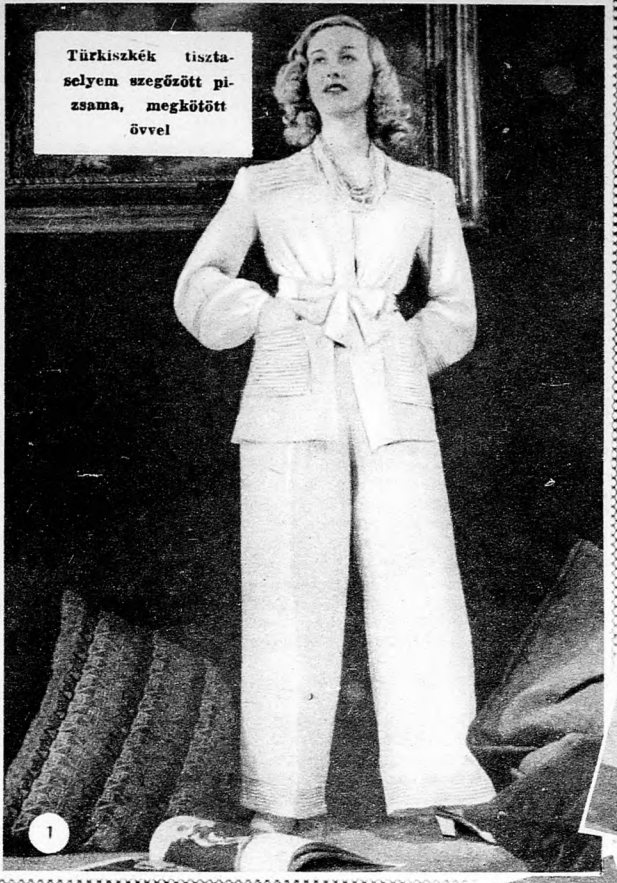
A

Hidvéghy Valéria
sötétkék jersey két-
részes ruhája, öv-
rész és felsőtál kézi
kötéssel, piros szín-
ben. Irhabundája
báránnyel

B

Türkizkék tiszta-
selyem szegőzött pi-
zsama, megkötött
övvel

1

Zöld duplakézeltős
ingblúz, fehér an-
gora mellénnyel,
selyem sállal és
kesztyűvel

3

Buttykay Emmy
Hidvéghy Valéria
és Rácz Valéria
ruhatárából

Rácz Valéria fekete
fehérrel kockázott
házi szőtt szok-
nyája, fehér-fekete
foltos borjúprém
lembetjakkal, mely-
nek hosszú ujjai fe-
kete kötött anyag-
ból készültek

D

Piros-fehér pettyes
tiszta gyapjú ujjat-
tiszta pulóver, ugya-
nlan olyan kesztyűvel és
harisnyával. Fehér
nyerselyem blúz,
szürke nadrág-
szoknyával

2

"Diana"
fehérnemű szalon
modelljeit és Tar-
nainé Oláh Böcke
kötött modelljeit,
IV. Széchenyi Etn. 12
Szilvási Éva
viseli

Buttykay Emmy
rozsdaszínű irha-
bőr kabátja, zöld
kézikötésű ke-
ztyűkkel, jambó-
sapkával és térd-
harisnyával,
zöld-fehér hali-
na cipőkkel

C

Ciklámenszínű
szövetkötésű, ki-
rálykék himzés-
sel

Újvei szemle a téli divatfronton

Ha emlékezünk a nyolc-tíz év előtti divatrohamokra, főlegesen mosolyognak a vad tempón, amint akkori, külföldről öngyűlölt világhíres divatdíktátorok látták a divat parancsa névadását legfőbbként azzal a be nem vallott, de el sem titkolható céllal, hogy ki legyen első a beérkezésnél. Mert tudni kell, hogy mindenki első akart lenni a divat diktálásában. Decemberben, a csatázó hideg időre, volt egyfajta fényesre kiköszörgetett szalmakalapot dírigéni női hajra, melynek a hilyenkör márv. sz. sőt hírl. modellre foglalták le a kirakatok főhelyeit. Ma — hála a kijózanodásnak és észretérésnek — egyetlen időszerteen kalap vagy ruhadarab nem botránkoztatja meg a férfiakat. Meny-nyí halottunk fölül a télen szalmakalapban korzózó hölgyeink „bolondjárjárt”, természetesen bírálatuk az összes nőket egy kalap alá véve, itél aztok fölött is, akik velük egy követ járják.

Mai divatszemenkék során ilyen eltűlé és női legkitalánsságot perhorreszkáló kritikában nem lehet részünk. A szalonok nem diktálnak ide-ideg borbóli szalmakalapot, hanem fület is el-takaró, jó meleg turbánokat s annyira mennek a hideg ellen való óvásban, hogy még a széles karimájú, arcot teljesen szabadon hagyó kalapokat is a fej körül szines vagy fekete bárszövet, húzott karimával egészítik ki, aminek az a rendeltetése, hogy nyakig takarja be a fejet és a füleket. Kalap, sál, kendő egy nevezőbe foglalva. A kalappal tehát rendben is volnánk. Nézzük tovább, mit kínálnak még a szemlélőnek, mert kirakatsemmelőben nem volt hány az újságok előtt. Fimom, meleg gyapjú és angorapulloverek, mellények, lomberjackek, kockás posztósoknyak, puha, bárszövetes tapintású, gyapjúruhák, vastag kötött mellények, kötött kesztyűk, ujj nélküli szőrmellények és lomberjackek, hallinaposztóból és szőrmés bőrből készült sportcipők, az idei téli szezon farsajvai.

Be mutatjuk kedvelt fiatal szőrneműink ruhadarabjait. Butykaty Emmy oszlozt szőrméből készült lomberjackeit, oldalzárú, bő ujjai keskeny pántban végződnek. Hozzá négerbarina sima szőknét visel, amelynek oldalát két vágott zsebe van. (Lásd A. alatt.) Ugyancsak óv a remek roszdaszínű ruhákban, hozzá a készlet kötött zöld jambószapka, kesztyű és térdharisnya, fehér-zöld halinacipő. (Lásd B. alatt.)

Rendkívül izékes és régi ruha átalakítására is kitűnő tipp a leutánzásra Hidvéghy Valéria sőtéték jerseyből piros színű kézi kötésű tail és övrészes ruhája, amelyhez szines kötött kesztyűt hord. Irhabundája báránybőr béseless. Ilyen felszerelés mellett könnyen mosolgy az ember, akár ki is nevetethi a világot.

De Rác Valink se fázik a kockás háziszőrt-tesz gyapjusoknyájában s a fehér-fekete foltos bonjurpén lomberjackben, amelynek hosszú ujjú fekete gyapjúfonálból kézzel van kötve. (D. alatt látható)

Szenteljünk néhány percsét és nézzünk körül a „Diana” fehérneműszalonban is. A sok meg-kepes az közül a legjobban tetszett darabokat bemutatjuk. Elsőnek az 1. számmal jelölt türkiszke színű szőregőzt pizsama tűnt fel. A tail része, a varrott zsebek és a nadrág széle szőregőzt, a derekon az öv elől eszkorra van kötve.

A mai gyenge fűtött lakásokban nélkülözhetetlen a pullover, azért is ezek a legfontosabb és legkelendőbb ruhadarabok. Különösen kedvelt a 2-vel jelölt pros-féhr pettyes ujjatlan pullover s ugyancsak a kesztyű és a harisnya is, mind lényegeltető. A bíróz ainta fűtésnyeressélem, a nadrágszövet szürke, vastag szövet vagy háziszőtes. A 3. számú zöld loden anyagból készült, duplakézlelés ingblúz fölött kézikötésű fehér angórarmellénye tartja a meleget, úgyszintén ezt a célt szolgálja a nyakask és a kesztyű is. Barna pepita szövet a nadrágszövetek közé.

Külön fejezet illeti meg a szép ciklámen-színű szővetkötést (lásd 4. képet), amelynek bő, tölcéses ujjait és a derek széles resnyék királyékek himzés díszíti. Ezek a ruhadarabok így együtt és külön-külön is az 1943/1944. téli divatszegen legkedveltebb képviselői.

(b. e.)

A háziasszony kozmetikája

Hányszor halljuk hölgyektől a panaszt: „Könnyű nekí szépnek lenni, de én egész nap a meleg komyhában...!” Valljuk be, van egy kis igazság ebben is. A háziasszonyoknak, aki kora reggeltől talpon van és a komyhagözös levegőben gondoskodik családjáról, kétségtelen, nehezebb a helyzete. De azért egy kis akarattal elérhetjük, hogy a komyhában is takarások legyenek és mire az ebéd az asztalra kerül, a háziasszonyon ne látszódjék meg a munka nyoma.

Nem elég a csinos, tiszta kötény ákár, mikor az arc el van hanyagolva. Nem kell hozzá boszorkányság, elég egy jó tápláló krémmel bekenni az arcot, mielőtt a komyhá száraz levegőjébe lépünk. Így aztán kevésbé árt a jó az arcbőrnek és nem lép föl a kellemetlen húzó érzés sem.

A haj is sok gondot okoz a komyhában. A gőz erősen igénybeveszi a haját. Ez ellen úgy védekezünk, hogy jómínőségű hajolajjal ápoljuk hajunkat. A frizura épentartásra érdekében kendővel kötjük be a fejet.

Lehetőleg kerüljük a láb megerőltetését. Ne legyünk restek magasszárú cipőt hárzni napi munkánk kezdete előtt. A krumplipucolás, stb., munkákhoz ül-jünk le. Így lényegesebb, kevésbé fárasztó a munka és sikerül megőrizni a boka karcsúságát.

A kézen is legyen mindig kevés komyhájú krém. Ez véd a kirepedezéstől és a vörösségtől. Alttalban tartuk szem előtt, hogy a komyhában a krémekre fokozottabb mértékben van szükség, mert a gőz, meleg levegő a zstradékok pótlása nélkülözhetetlen.

KOZMETIKAI ÜZENETEK

„VIDEIK”. Kívánságra postán is elküldi jól bevált kozmetikai szereit Földesné „Juno” kozmetika, Károly király-út 24.

„Szépös kislány”. Télen erősebb fehérítő krémmel lehet a szőpöket elhalványítani. Ez az eljárás egészen ártalmatlan.

Szenzáció új magyar találmány forradalmasította a kézi kőtipart. A „Rapid” kézi kötökészülékéről van szó, amellyel egy nap alatt annyi végezhető el, mint kötökészülékkel minden kötőminta köthető, munkája kézimunka, a szemek egyenletesek, minden fonadra alkalmas, kezelése egyszerű és a használati utasításból különös képesség nélkül is elsajátítható. Tetszelős és elpusztíthatatlan. Ismeretből küld: **Aruforgalmi Kft., Budapest, IV., Süü. u. 2.**

A siker titka

ONYAI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNÉ „JUNÓ” kozmetikai Intézetében

IV. KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos szépfőzőszer. Végleges szőrtelenítés. Díjtalan tanácsadás, levél útján is

MAKACS KATA

A bakfisirodalom érdeklenségével, hosszadalmasan induló film néhány száz méter után olyan érdekességbe lendül, hogy tágrányított szemekkel lessük-várjuk a fordulatokat, amelyek sablontól mentese és finoman pikánsak. Az alapötlet: mi módon sikerül megfékeznie makacs, fiatal feleségét a szerelmes, igazi úri férjnek — régi és regények, szindarabok, filmek hálás témája. Az ismert probléma azonban ezen a filmen sok új változattal fűszerezve elődök meg Peéry Piri, az írő és Bánky Viktor, a rutinos rendező kezében. **Butykaty** Emmi, a címszerelő úde, bontakozó tehetség. Reméljük gyakrabban fogjuk őt ezután filmen látni. Jó kezekben komoly értéke lehet a magyar filmgyártásnak. **Hajmásy** Miklós, a szelídítő férj szerepében életüzően tökéletes.

AKKOR

Az asszonyi szenvedés majdnem végteleen skáláját mutatja be a németek csúcsfilmje, amely **Zarah Leander**, a nagy filmtragika különleges és szines színjátkozó képességét teljesen szárnyalva engedi. Ez a szeizmográflektű asszony ezúttal valóban a legtöbbször adja érdekes lényéből és nem mindennapi tehetségéből. Amíg a hősnő, ezernyi lépcsőből álló kálváriájátján végre eljut megérdemelt boldogságához, szuggesztív játékan keresztül, vele érez a közönség. Az úgynevezett „nagy dráma” itt-ott nem mentes kerestet hatásoktól, de alapjában véve az emberek szívéhez szól és a moztímótegek sorában biztos eredményre számíthat. **Zarah Leander** partnere, **Hans Stüwe** a negyvenes férfi érettségével alakítja passzív szerepét.

FÉNY ÉS ÁRNYÉK

A magyar filmgyártásban ritkán tapasztalható kivételes irodalmi és művészi gondolat, időt és pénz nem kímélve készült újdonság — mint a címe is bizonyítja — rendkívülit kívánt adni témában és feldolgozásban. Két művésznő egyéniségét mutatja be: miként viselkednek a fényben, miként az árnyékban. A becsületes az árnyékban is boldogtalan, a becsületlen a fényben sem lel örömet; példázza a film, amely kétségelentül nemes szándékú, ünnepi munka, filmszerű alkotás, ha helyenként némi túlzásban esik is ábrázolása során. **Tüdös Klára**, a rendező kezének munkáját, féltő művészi gondosságát, intelligenciáját, filmszeretettel, szinpad tapasztalatait ott érzni a film minden méterén. **Bulla Elma**, **Ajtay Andor** és **Nagykovácsy Ilona** trójája méltó társulása az írónak és rendezőnek.

AKROBÁT — OH!

A cirkusból jól ismert és kedvelt **Charlie Rivel**, a világhírű akrobata és mulattató a clownsgág magasiskoláját mutatja be első filmjén, amely egyszerű kis történet keretében illesztette a spanyol Chaplint. Az „öreg” Rivel három szónál többet nem halat a filmen, mégis lebillent a nézőt bölcseségtől duzzadó játékaival és artista-produkcióival, mert minden mozdulattal a szíve és mesterségbeli hite irányítja.

V. D.

ASSZONYI

MENTŐÖTLET

IRTA: MIGUEL ZAMACOIS

— Fernande, nem tudok tovább hallgatni! Bevallom, kikéltam: szeretem! Szeretem! Szeretem!

Ugyanakkor, amikor kijelentette, hogy kiáltva kell bevallania gyengéd érzelmeit, Millermet úr óvatosan körülnézett és meghalkította hangját. Bilde asszony nyugtalanul pillantott a felédült férfitúra:

— Megőrült, Désiré? — mondotta izgatottan. — Itt? Nálam? Ebben a szalonban? Ilyet mer mondani nekem?

— Nemcsak itt, másutt is megvallom szerelmemet... Ahol és amikor akarja, Fernande! — felelt szenvedélyesen Millermet úr.

— Maga úgy tesz, mintha nem értene meg... Azt akarom mondani: hogy jut eszébe, hogy nekem itt, a férjem házában szerelméről beszél!... Maga, akit férjem a legjobb, legösztönibb barátjának tart!... Ez igazán méltatlanság velem szemben!

— Ha szeretne, Fernande, nem találná szavaimat méltatlannak, ahogy én sem érzem annak... Megbocsájtathatónak... érthetőnek találná... Ha egy férfi valakit szeret, akkor szinte parancsoként érez, hogy ezt megvallja... —

— Elég volt, Désiré! Férjem minden percben hazajöhet... Vagy az inas beléphet... Mire magyaráznák, hogy maga itt ül közvetlenül mellettem, összekulcsol kezekkel, felédült, ki-pirult arccal? Rettenetes még elgondolni is!

— Uralkodni fogok magamon, Fernande, ha legalább annyit mond: hisz érzelmeim őszinteségében... Csak ennyit kérek... Szóljon már... Nézze, térdénálva könyörgök... —

Millermet úr térdreesve, szerelmesen nézett Bilde asszonyra, aki magánkívül dalogta:

— Elveszté egészen a fejét? Azonnal keljen fel! Mondtam már, bármely percben bejöhetnek... Istennem, mi lesz velem... —

Ebben a pillanatban valaki kinyitotta az ajtót.

Természetesen az, akinek jelenléte a legkevésbé volt kívánatos: a férj.

A hirtelen ajtónyílásra Millermet úr úgy érezte, a sors villámcsapása sújt le rá. És pillanat alatt átvillant agyán, hogy a végzet ellen hiábavaló minden küzdelem. Meg sem kísérelte tehát, hogy felemelkedjék térdeplő helyzetéből. Sőt, lesújtva a végzet csapásától, egészen elhagyta ereje, előreesett két kezére és kábultan gondolt a várható revolgyelgőrra. Úgy, hogy amikor Bilde úr becsukta maga mögött az ajtót, egy férfit látott négykézláb a felesége előtt.

— Mi van itt? Nini, Désiré! — kiáltott fel meglepve. — Mi bajod van? Mit csinálsz a földön?

Hogy időt nyerjen, míg valami megfelelő ürügyet talál, amivel megmagyarázza, miért is van négykézláb, Désiré hebegve ismételte meg a férj kérdését:

— Mit csinálok?... Azt kérdezem, mit csinálok?

— Igen, igen! Nos?

— A gyöngyömet keresi, — mondotta az asszony a legnyugodtabb hangon. — Kicsit a gyűrűből és elveszett... —

— Nagy ég! — gondolta reszketve Désiré. — Mi lesz, ha Pierre látni akarja a gyűrűt?

A férj nem fejezte ki ezt az óhaját. Désiré már éppen megkönnyebbülten sóhajtott akart, amikor a földről felfelé pislogva, rámtátn láta, hogy Fernande gyűrűsujját a férje felé nyújtja. Az asszony igazat mondott.

A gyűrűből hiányzott a gyöngy!

— Ez lehetetlen! Ilyen csoda nem történik! — gondolta Désiré megdöbbenve. — Fernande nyilván lenyelte a gyöngyöt... —

— Ejnye! Ejnye! — csóválta fejét a férj. — Ez a gyöngy annakidején jókora összegbe került, remélhetőleg nem tűnt el végleg. Mikor, hol vesztetted el?

— Nem tudom... Jöttem-mentem a szobában, beszélgettünk Désirével... gesztikuláltam... Egyszerre csak azt látom, a gyöngy nincs a gyűrűben... —

— Ha itt a szobában vesztett el, akkor meg is fog kerülni... Majd én is segíték keresni, — mondotta a férj és akárcsak a barátja, ő is négykézlábra ereszkedett... Bilde asszony, hogy a látszatot megóvja, maga is úgy tett-vett, mintha komolyan keresné a gyöngyöt.

Igy kutattak, keresgéltek szerzte a szobában, amikor újból kinyílt a szalon ajtaja.

A küszöbön Forfait úr, a család régi barátja jelent meg.

— Mit csináltak? — kérdezte nagy szemeket meresztve. — Csak nem valami új társasjáték?

— Feleségem elvesztette a gyöngyét... A gyűrűből... Azt keressük... —

— Értem, — bölintott a vendég. — Ha megengeditek, én is résztveszek a gyöngyvadászatban. Meglátjuk, ki lesz a becsületes megtaláló!... —

És most már hárman csúsztak-másztak a földön, vizagálódtak a szőnyegeken, kutattak a bútorok alatt.

— Ót üveg pezsgőt kap, aki megtalálja! — jelentette ki a férj a zongora alól.

— Brávó! Így még érdekesebb a verseny! — kiáltotta lelkesen Forfait úr.

Az asszony most megállt az íróasztal előtt.

— Talán ide gurult, — jegyezte meg. — De itt tiloslétt van, áthozom a szelblámpát a másik szobából.

Pár pillanat múlva visszatért a szalonba és mint a többiek, ő is letérdelt a földre és a kis lámpával az íróasztal alá világot.

— Megvan! Megvan! — kiáltott fel csaknem azonnal. — Ime!

Hüvelyk- és mutatóujja között tényleg ott ragyogott az eltűnt gyöngy.

— Nagyszerű! Éljen! Hál' Istennek! Fernande a győztes! — kiáltoztak a férfiak, miközben sorra felemelkedtek s rendbehozták ruhájukat, félrecsúszták nyakkendőjüket és sietve leporogtatták térduket.

Az asszony lesújtó pillantással viszonozta Millermet úr halás tekintetét, aztán mosolyogva fordult férjéhez:

— Ót üveg pezsgővel tartozol!

— Meg is kapod, hisz te találtad meg a gyöngyöt, — felelt vidáman a férj, nem sejtve, hogy az elvesztett gyöngy megkerülésének nem annyira az asszony, mint inkább — Désiré örülhet... —

Fordította: Bartók Irén.

Fiatal marad

Ne legyen gondja

többé, ha még olyan úszedelmesen is kezdenek mélyülni a száralakbak szemek körül, mert megoldotta a lehetetlen egy kiváló orvos, tudományos eljárással új anyagokat juttat a bőrmek, melyek direkt az arcbőr sejteire hatnak. Egyetlen kísérlet bebizonyítja Onnek, hogy valóság lett a reklámból, mert

Sikere len

évekkel fiatalíthatja meg!

mert tökéletes arcbőrt varázsoi rancosodó száraz teintje helyébe ez a csodás készítmény, mely állandó orvosi felügyelet mellett készült! Megszünteti azonnal arcbőre szárazságát, visszaadja a bőr rugalmasságát. Neve

Vital krém

Főlerakat:
VÁROSI GYÓGYSZERTÁR
Váci-utca 54.
KAPHATÓ
jobb drogériákban, parfümeriákban
VIDÉKRE POSTAI SZÉTKÜLDÉS

BARÁTH ZSUZSANNA

REGÉNY ♥ IRTA: GYOMAY GYÖRGY 15 folytatás *

Bemegy a tánchelyre. Kémlelve szét-néz. Valaki ekkor elordítja magát:

— Itt vannak a szűrösök!

Az új ember lehajol a jászol alá. Öreg löcsök vannak oda elkészítve. Kezébe vesz egyet. S szembe fordul a hivatlan sereggel.

— Mit akartok itt?

Nem felel senki. Mert mit is lehetne egy hivatlannak erre felelni. Ezt nem azért mondták, hogy valaki visszafeleljen rá a más fedele alatt, hanem azért, hogy az új gazda mégis mondjon valamit.

Mutassa, hogy ő a valóságos gazda.

Áll Beszteri Ferenc mozdulatlanul. Gondolkozik. Intézkedni kéne gyorsan, szépen, hogy hiba ne legyen. Mert a ház, immár az ő háza becsületéről van szó. Dehát hogyan?

— Táncolni akartok? — szólal meg egyszerűen szelíden.

A hivatlanok a fejükkal intenek, hogy igen, akarnak.

— Akkor fujjatok nekik három nótát, — adja ki a parancsolatot az új gazda s a feleségére pillant: helyesli-e a tétéményt?

Az asszony int a fejével, hogy minden rendben van. A zene megszólal. A hivatlanok nagy kiabálással belezúdulnak a táncba.

Mikor újrázva is, ráadásal is elhangzik a három nóta, Ferenc újból megszólal.

— No, emberek, mármost gyerünk haza!

A hivatlanok, a szűrösök köszönnek. Kisértálnak az istállóból.

Beszteri Ferenc a löccsel a kezében ballag utánuk. Mikor azonban, kilép az istállóból a sötétbe, akkorát kondul a feje, mint a harang. S úgy összebicsaklik, mint a zsák.

— Segítsé! Megölték az uramat! — ugrik oda sikitva az asszony s kikapva az ura kezéből a löcsőt, vágni kezdi a hivatlantokat. — Rablók, gyilkosok!

Nagy futkosás, kiabálás támad. A zene hirtelen elhallgat. Mindenki kirobog az udvarra.

— Mi történt?

Vizet hoznak a kútról. Mossák az új embert. Alig érnek azonban hozzá a hideg vízzel, Ferenc már magához tér és fel-tápászkodik.

— Baráth István ütött le, láttam, — mondja bágyadtan.

— Irigységből tette a nyomorult, amiért nem hívtuk meg, hogy a nyaka törne ki, — kiabál az új asszony és törölgeti az ura arcát, fejét.

A mulatozás abbamarad. Mindenki az új gazdát lesi. Mi lesz vele?

A Ferenc koponyája azonban nem papírból készült. Egy vasvillautés meg se kottyán neki. Szelvévét nyom a fejére. S már mosolyog is a vendégekre.

— Nincsen semmi baj. Mulassanak csak tovább!

Ő maga jár elől a jó példával. Átkapja siránkozó felesége derekát.

Táncolni kezd vele.

— Ne búsulj rózsám, lesz ez még rosszabbul is! — dobog a lábával.

A többiek is nekikezdenek a toporgásnak. Az asszonyok új bort öntenek a po-

harakba. A muzsika úgy harsog, mint ezeltűt. Iszik mindenki.

— Igyál Ferenc, ne búsulj, — kiáltja az egyik szomszéd harsogva.

— Fáj-e nagyon a fejed? — kérdezi részvétellel a másik.

— Gondolj a tíz hold földre, akit az asszony rádírát, akkor majd elmúlik a fájás! — kiáltja egy őszhajú ember, aki szemközt lakik a dülön.

— Úgy, úgy! A tíz hold föld majd meggyógyít! — recsegi gúnyosan egy asszony.

— Gondolj arra, hogy a tíz hold föld esett a fedre, — hallatszik a másik sarokból.

Harsogó nevetés zúg fel az istállóban. Gúnyos, lesajnáló, megvető röhögés követi. Benne van abban a lenézés, megvetés, undor, irigység, dúrva sértegetés, minden.

Ferenc hirtelen megáll a táncolásban. Felüti a fejét. Mit mondtak neki? A tíz hold földet emlegetik, akit ráírat a felesége? Farkasszem néz a basarózsapiros, részeg arcokban hunyorgó szemekkel.

Legjobban szeretne nekik rohanni ököl-el és sorba belevágni mindnek a közepébe. De a röhej odaláncolja a földhöz, hogy mozdulni sem tud.

— Ezért volt hát az ütés. És ezért van a sértegetés is. Ez fáj itt mindenkinek. Ez van a begyében minden részegnek, hogy tíz hold földet kapok a házaságért, — állapítja meg borzongva. — Ez az, amit nem fognak ellefeletni soha. Ezzel fognak sértegetni, míg csak élek.

— Hát, ami igaz, igaz, Ferenc jól házasodott! — sikítanak a lányok is.

Ferenc ordítani akar, hogy elég volt! Csend legyen! De a gúnyos arcok, melyek mindenfelől szemébe szúrnak, megnémitják. Úgy tántorog ki az istállóból, mint az alvajáró. Szédelegve megy a kamrába a nagy hordó mellé, ahol eddig ült. S az az érzelmek, hogy kár volt innen kimozdulni egy lépést is.

A nevetés kihallatszik még mindig az istállóból. Ferenc be akar rohanni, hogy szétveri a gúnyolódókat mind. Haza akarja zavarni őket egy szálíg, hogy ne sértegethessék. Be akarja kiáltani nekik, hogy ez a köszönet a sok ételért, italért? De nem meri kinyilvánítani ezt sem, mert attól fél, azt kiáltanak vissza: Nem a tiéd ettük, te koszos!

Ferencnek elkeseredik a szája. Összehűzódik, mint a beteg tyúk. Gubbaszt. Nem mer kinézni a félhomályos kamrából, hol csak egy füstös lámpás kormozza a hordó tetején a nyilvánosság. S az dübörög benne egyre: tíz hold földet kapsz az asszonyért! Tíz hold volt az árad!

— Rádírátok tíz holdat. Vegyél el, Pista! — hallatszik be egy öregasszony sivitása, aki egy lizennyolcéves gyerekkel alkudott, nagy vihogással. — Hetven éves vagyok, de ha elveszel, dögöljek meg, ha nem íratok rád tíz hold földet! Most lett még nagy harsogás az istállóban.

Ferenc a száját rágja tehetetlenségében. Szerencse, hogy az új asszony nincs ott, gondolja. Szerencse, hogy bent van a házban. Legalább nem hallja a sértege-

téseket. Nem hallja az igazságot. Mert úgy mondják, a bolond, meg a részeg mondja ki az igazat. Ezek itt mind részegek, tehát nyilván igazat mondanak.

Ferenc gubbaszt a gyalogszékben. Maga elé bámul. S míg a feje kegyetlen nagyokat hasít, elsuhan előtte egész fiatalsága.

Itt nőtt fel a tanyák sarában. Itt nyikorgott egy dohos, penészes lyukban a bölcsője. Testvére annyi volt, hogy el sem férték már a kuckóban, Apja, a szegény bérés, látástól vakulásig dolgozott. Mégsem volt soha egy csizmájuk, egy ruhájuk. Csak rongy jutott a testükre, hideg krumpoli a szájukba.

Agyondolgozta magát az anyjuk is. Mégsem jutottak semmire. Ötéves korában már kiállították a liba mellé. Tavasztól fagyásig kint állt esőben, szélben, a laposon, a víz mellett, mezítláb, kékre fagyott kézzel, egy darab szűz kenyérral.

Legjobb sora akkor volt, mikor iskolába került. Ott kapott csizmát, tizórára kenyéret, szalonnát. S amikor a padokból összeszedte a gyerekek maradványát, még a testvéreinek is tudott hazavinni.

Tízéves korában azonban vége lett a szép iskolai életnek. Elállították a szülei cselédgyerekek, hogy keressen. Ott azután megtudta, mit kell szenvedni a pár pengő bérért. Hajnalban rázták fel. Éjfélig dolgoztatták. Fagyos kézzel reszelte a répát a marhának.

Soha nem lakott jól hússal. Soha nem volt pénze. A gazdasszonya külön főzött neki.

Mikor felserdült és legény lett, akkor vitte csak anyjaira, hogy egy ruhát s más gúnyát vehetett a vásárban magára. Ekkor már csodálattal bámulta azokat az embereket, akiknek földjük is van. S tudta, neki soha nem lesz földje, ha még úgy dolgozik is. Mert a föld iszonyú drága valami. Százakba, ezrekbe kerül holdja, ő pedig pengőt is csak ünnepponnapon lát. És most, amikor a szülei szerint az az isteni szerencse érte, hogy egy tisztességes özvegyasszony férjének kívánta törvényesen és azért a pár évért, akivel öregebb, tíz holdat ráírat s amikor ezt öreg apja, beteg anyja sírására elfogadta, hogy könnyítsen a családján, akkor végig gúnyolja mindenki, már a lakodalmas is.

— Mi lesz még később? Az úton is rámkibálják az asszonyok! — rándul valami a Ferenc mellébe s fogcsikorgatva felugrik. Belevág ököllel a falba, hogy akkorát koppan, mintha ágyúgolyó vágott volna bele. Aztán letépi magáról a gazdai tekintélyt jelentő kék kötőt. Odadobja a hordóra. Levelt az új kabátot. Lerúgja az új körteszárú csizmát, akit a lakodalomra csináltatott a felesége. Levelt a fehér csipkézett völegényi inget. S a sarokban levő fogásról előszedi a régi ruháját. Villámgyorsan felrántja a nadrágot. Rá a csizmát, csakúgy kapca, nélkül, mezítlábba. Belebújik a kabátba, ing nélkül, mert az inget mosásba dohta az asszony. Mikor készen van, szétnéz. Aztán az új ruhákat összehajtogatja. Beleköti illedelmesen a kék kötőbe, hogy ne nagyon gyűrődjenek össze. S kisurran az ajtó elé. Kint felhőrongyok közt bujkál már a holdvilág. Acélkék, hűvös az éjtszaka. Az istállóban nagy a muzsika, nagy a nóta, de a dülő felől végtelen

csendesség árad a szántások fekete tés-
térére. Ferenc nézi a csillagokat. Nézi az
istállóban ugráló részégeket. A tíz hold
föld szür újra a mellébe, akivel haláláig
fogják csúfolni, a családjával együtt.

Ferenc végigcirogatja pillantásával a
házat, a kazlak hátát. Összebb húzza
magaán a kabátot. Megcirogatja a kutyát,
amelyik odasuttyant hozzá hizelegni.

Vigyázz az új ruhákra, — mutat
be a kamrába.

Aztán még ácsorog egy darabig. Alakja
beleolvad a kormos világba. S mire
a felesége előjön a házból, hogy friss
ruhát kössön a fejére, Beszteri Ferenc
már nincs sehol.

Csak az új ruha hallgat a kék kötőben
a hordó tetején.

*

Éjfél felé jár az idő.

A Köblös Andrásék tanyájában a nagy
ház van lakodalmi irányban berendezve.
Ott mulat a vendégség reggel óta. A kék-
rőzsás szobában asztalok vannak a falak
mellett körökörül. Az asztalokon tányé-
rokban hideg tyúkhús, meg sütemény
kinálgatja magát. De nem eszik senki.
Pukkadásig van minden gyomor. Annál
inkább fogy a poharakban sárguló bor.
Az asszonyok, gyerekek is úgy isznak,
mint a gödények s ők csinálják a leg-
nagyobb lármáságot. A két násznagy
a főhelyen terpeszkedik, a két kisablak
közt lócán. Szájukban szivar füstöl.
Fölöttük lámpa pislog. Nézik a kis szo-
bába összezsúfolt táncolókat és egyre
törlik arcukról az izzadságot.

— Hűj, de kutya meleg van!

A kemence mellett öttagú rezesbanda
működik. Fújják a csárdást, de úgy,
hogy a dobhártyák hasadoznak s az
ablaküveg úgy remeg állandóan, mintha
ököllel vernék. A mulatozóknak azonban
így felséges az élvezet. S amikor a magyar-
banda egy perc szünetet tart, már kiabál
mindenki:

— Hogy volt! Hogy volt! Halljuk
tovább!

Zsuzsanna a násznagyok mellett ül
a főhelyen. Fehér selyemruhája úgy
ragyog, mint az ezüst. Fátyla olyan az
arca körül, mint a hab.

A koszorú ájtatosan lóg a szemébe
a fejről. Az új asszony arca piros a sok
táncól, mert vacsora óta megállása nem
volt. Mindenki vel kellett járnia legalább

egy nótát, amibizony
nem tréfaság. Zsu-
zsanna nézi a for-
gatagot. A feje zúg
a rettentő zenétől.
A szemét eszi a föl-
des szoba felszálló
pora. A bőrét vágja
a veszett füst, mert
a szivar nemcsak a
násznagyok szájában
ég, hanem minden
táncoló legénynek a
fogán is. S arra gon-
dol, hogy majd csak
elmúlik már élete leg-
szébb napja, mely
úgy kezdődött, hogy
reggel korán mosdat-
ni, öltöztetni kezdték
az édesanyja, meg
Köröm Polla, a tanyai
széprecsináló. Csinosították, sütö-
gették, bodorították,
kenték vagy négy
óra hosszáig. Akkor
eljöttek a vö-
legényes háztól a ko-
csik, az ottani ven-
dégekkel. Ettek ná-
luk néhány falatot.
Úvegeket raktak fel
a kocsikra. Azután
elindultak mindnyá-
jan esküvőre a falu
felé.

Húsz felpántli-
kázott kocsi csöröm-
pölt végig az úton.
A lovak takarosan
fel voltak pántli-
kázva. S úgy repül-
tek a kocikkal, mint
a hétfejú sárkányok.
Sokszor majdnem ki-
borultak. A legények
ordítottak torkuk-
szakadtából. A köz-
zépső kocsin a rezes-
banda gyönyörűen
fújta. Ugy, hogy az
összes tanyából ki-
szaladtak a népek
a felvonulás láttára.

Ó ott hallgatott az első kocsin, András
mellett. S remegett, mint a hideglelős.
Mert a vékony selyemruhában még a hóna-
alja is fázott.

...arcára, természetesen ő is — mindig
Hormocith B. krémet használ.

Higye el, Asszonyom, a *legtökösabb
vággyait és legszebb álmait* váltja valóra
a Hormocith B. krém, amely *más... más,
mint amit eddig használt!* Ne kísérletezzék
tehát, a tét nagy, hiszen az Ön szépségé-
ről, sikeréről, jövőjéről van szó, használja
Ön is *mindig a legjobbbat, használjon Ön is
mindig Hormotich B. krémet!* Egy tubus
8.83, takaréktubus 15.58.

Nagyszerű és gyors hatása Önt is meg-
fogja lenni!

De hiába kért kabátot. Csak kine-
vette mindenki.

— A menyasszony legyen magasvérű,
kiabálták rá és vacogva hurcolták
tovább.

Felúton már nem bírta tovább. Ma-
gára terítette az egyik lópokrócot az
ülésről. S míg a faluba beértek, az alatt
melegedett.

A nagy felvonulásra a faluban is ki-
nyílt minden ajtó, minden ablak. Úgy
bámulták őket, mint a csudát. De ők
nem törődtek semmivel. Oda kanyarodtak
a község háza elé, onnan meg a temp-
lomhoz és rendezen, szabályosan meg-
esküdtek.

Visszafelé hasonló volt az útjuk. Akkor
azonban már nem fázott, mert egy bun-
dába bűjt. Így értek el az ő tanyájukig.
Ott az ő vendégeik bekanyarodtak öho-
zájuk. S azóta is ott mulatnak náluk.
A völegényes ház vendégei pedig robog-
tak tovább, ide Köblösékhez és hozták
öt is, mint új asszonyt magukkal, a pár-
jával együtt. Azóta itt folyik a társa-
dalom a házban, rezesbanda mellett.

Zsuzsanna nézi az urát. Merre van?
Ott táncol a kemence előtt az egyik
unoka testvérével. Jó kedve van Andrásnak
szörnyen. Nagyokat kurjant. Tapsol. Do-
bog, ahogy csak bír. És egyre a feleségére
kacsintgat. Gyere táncolni, kedves, inti
a szemével neki. (Vége következik)

BOLDOGSÁG
egy öröklakás az újjáépülő

Budapesthez legközelebb lévő páratlan fekvésű modern
szébb nyaralás, kedves otthon, értékálló vagyon, komoly jövedelem!
balatoni üdülőhelyen. Leg-
Eladási iroda: Budapest, IV. Váci-utca 36. Klotild palota. T. 183-256, 186-505

DR. WENINGER ANTAL: HARMÓNIA ÜNNEPE

A karácsonyi harangzúgás, a béke és szeretet puhán zsongó jelképe és legmelegebb lélekáradásaink szent kifejezése az idén is előmlött aház-tetők felett és emeletek között, hogy arra emlékeztessen, amiből oly kevés van ma a földön:

a külső és belső harmóniára, az ember összhangjára önmagával és az élettel, a sokszor fagyos, sivár nagyvilággal.

Az emberiségnek ma valóban a fülbe kell harangozni azokat a legelmebb életigazságokat, amelyek nélkül nincsen élet és egészség és boldogság. *Mit ér a kisportolt, jó színben tündöklő test arányos ideg- és kedélyélet nélkül? Mit ér a szerkez zavartalan működése kiegyensúlyozott, napraforgó lelkület nélkül? Semmit, de semmit.* Hány emberrel találkozom, akiknek tele az éléskamrájuk, mindenük megvan a világon, csak éppen a legfontosabb hiányzik: *az öröm és a boldogság lelkülete!*

Aki sokat foglalkozik az emberrel és biztos ösztönnel jár a lélektan kanyargós ösvényein, elszomorodik ebben a kihűlt világban, amely oly szörnyű tévelygések színhelyévé vált. Tél van itt, de fekete karácsony volt a havas, látomásos varázsa nélkül! Nagyon is időszerű volt megkondítani a karácsonyi harangokat és újra elmélkedni a béke, szeretet és harmónia ígéről. Mert ezek jobban húsumkba vágnak, mélyebben érintik egészségünket és boldogulásunkat, mint azt általában gondolják. *A testi jólét csak félegészség, amely lelki harmónia és kegyelmes órák nélkül értéktelen.* A karácsonyi élmény arra jó, hogy felrázzon a közönyből és visszavarázsolja

a mocsokba a tisztaságot, a vásári zsviajokban elveszett finom zenére újra megnyissa füleinket és visszavezessen akár éjféle ködökön át is az ember-szív ősi templomába, ahol újjászületünk és megigazulunk, ahol égi és földi vágyak ölekezéséből megszületik a harmónia...

A karácsonyi legendák színes képei mélyen nyomódtak valamennyiünk szívébe és ezeket a képeket ma felszínre kell hozni, mint a régi freskókat a fedő mészréteg alól. Európaiságunk és a humanista kultúra megmentésének munkálataira nem szabad sajnálnunk semmi fáradságot. És ez a munka a mélyben folyik, a saját egyéniségünk kikristályosítása révén. A krisztusi ígék az élet ígéi és nem elméleti megfontolások szüleményei. De vajjon hány-szor öltenek testet? Hányan hatolnak olyan mélyre, hogy kiolvassák belőlük enlelkük természetrajzát? Pedig a karácsonyi gyertyafény, a csillogó díszek a fenyőgallyak között megpendítettek egy hűrt mindenki-ben, aki igazán gyermek volt és aki boldog birtokosa annak a biztos tudatnak, hogy az élet nem értelmetlen sötétség és a létért folyó küzdelem harctere, hanem meleg emberség is, amelybe anygalkarok nyúlnak. *Nem igaz, hogy a boldogság lehetetlen; nem igaz, hogy az ember igavonásra termelt és anyagiasságra, önzésre, vérre és aranyra ítélt kitaszítottja a sorsnak!* Ezt a nyomorúságos, pogány életszemléletet megdönti a karácsonyi hangulat és annak gazdag, kimeríthetetlen tartalma, kincstára. Lehet, hogy az ember még elnyomott szerencsétlen; de ennek csak saját fogyatékosága és mások gonoszsága, gyűlölete az oka. Amíg nem hatolunk elég mélyen az emberi lélek természetrajzába, amely az aranykor felé fordítja vissza tekintetünket, amíg elfogadjuk azt, hogy az élet terhe igaként lóg a nyakunkon és nem hiszünk az ember királyi származásában, addig oktalanul törődünk bele egy természetellenes állapotba, amely idegen a szívünknek és amely ferde, hamis világnézetet szül karácsony és kereszténység nélkül. Ennek a természetellenes lelki állapotnak köszönjük azt a sok idegileg rokkant, összetört embert, akik nem hisznek a boldogságban, akikben kialudt a remény és csak a saját romjaikon tépelődnek az élet üressége és értelmetlensége felett.

Győzedelmes optimizmust, bátor, szabad emberséget, egészségtől és boldogságtól pirult arcokat, békét, szeretetet, megértést, — »nagy gondolatokat és tiszta szívet« (Goethe) — hozzunk a világba! Mindenki a maga körébe! Legyen

erőnk és szívünk, támadjon kedvünk és ne hűljünk le sohasem! Lelkes, szerető, élvező és dolgozó embereket álmodom a karácsonyi hangulatban. Nem rabokat és lelki sérülteket, önző szívteleneket és üres fecsegőket, felületes társadalmat és kulturálatlan hatalmat. Új, nagy egészség és új, tágas kultúra! Új ember, aki elfogulatlanul érti a krisztusi eszményt és csillag-szórója lehet ennek a hervasztó sötétségnek és békétlen sivárságnak!

Mi a harmónia? Mi a lelki egyensúly titka? *Szeretni! Szeretni az életet, a kis dolgokat és a nagy távlatokat, önmagunkat és másokat, tele reménnyel és a beteljesülés biztos tudatával!* Bátran belenézni az élet vadonjába és közbe egyet hunyorítani a csillagok felé, emelkedett hangulattal végezni hétköznapi kötelességeinket, segíteni, időt engedni az örömeink és a gondtalanságnak, másokban felfedezni a jót és törődni mindenki-vel! Ha az ilyen tág szív néha el is facsarodik a sok aljasság és gonoszság láttán, az nem baj; csak új tettek, több szeretetre sarkallja majd a kiábrándulás élménye és az igazságot folytatott harc megédesül az elmaradhatatlan eredmények láttán.

Angyali fények, karácsony-éji szent áradás, aranyos tündöklés, emberforraló égi lángolások: borítsátok el termékenyítő, lelkesítő zuhataggal azoknak a szívét is, akik nem hisznek és csak számolni tudnak, mert éppen őrülük függene az, hogy kinyíljon a harmónia virága oly bőséggben, amely kultúrát arat!

Téli kép

Fagyos, kemény a föld,
a talpam rítmust ver,
a Hold
mint öreg bojtár hever
az ég alatt.
És a pusztába szakadt
nyájként legel
ezer csendes falu.
S úgy leng a halk
harangzó,
mint a kacagó
ezüst kolomp szava.
Halkan lépek, pesszt... pesszt...
ne rettenjen a nyáj,
a Hold
heverésztó vén bojtár,
álmodozzon...
Kössön és oldjon
bennem is a táj
elfelejtett imákat.
Itt az Isten
mosolygott rám
és én talán
csönddőlő válok mindörökké.

TÁBOR ISTVÁN

LEGYEN SZÉP! LEGYEN FIATAL!

Tartson Vitacit Szépitőkúrát!

VITACIT ARCPAKOLÁS (arcfűrőd-pép) egyedülálló különlegesség mitesszerek, tágpórusok, pattanásahajlam, szeplők és májfoltok ellen. Készlet szépitőkúrához... P 11.19

VITACIT BŐRTÁPLÁLÓ (hormon-krém) elhárítja a ráncokat! Valóságos áldás a száraz, érzékeny arcnak és nyaknak. *Kozmetikai minőség!* Szépitőkúrához nagy tubus P 10.76

Jobb vidéki szaküzletekben is kapható!

Budapesten csak nálunk: **Loránd kozmetika, Mussolini-tér 3.** Vidékre utánvétellel, ingyenes **»Szépitőkúra Tandcsadó«**-val küldjük.

PAPP JENŐ, lapunk főszerkesztője, belletrisztikai művei közül ötvennél több s majdnem kizárólag női problémákat tárgyaló remek írása rövidesen könyv alakban fog megjelenni a Muzsa Könyvek sorozatában.

Társasági futár

A Főméltóságú Asszonyok jelenlétében szentelte fel Serédi Jusztinián hercegprímás a Horthy Miklós MÁV-kórház kápolnáját

Az Országos Hadigondozó Szövetség Kállay Miklósné, a miniszterelnök felesége elnöklésével kétnapi ülést tartott

A TEBE karácsonyi ünnepségére érkező Kállay Miklósnét, a miniszterelnök feleségét, Fabinyi Tihamér ny. pénzügyminiszter, a TEBE elnöke virágcsokorral fogadja

Hadiárvaik Balatoni Iskolaotthona javára a Balatoni Társaság által rendezett hangverseny a Zeneakadémián. A hadiárvaiknak karácsonyi csomagokat ajándékoztak

NŐI BOLTOSKÉPZŐ TANFOLYAM nyílt meg Marosvásárhelyen. Az Erdélyrészi Hangya Közvető marosvásárhelyi székházában 28 női hallgató vett részt a tanfolyamon, akiket az elméleti és gyakorlati boltkezelői ismeretekbe a legjobb szakemberek vezetnek be. Székely János ügyvezető-igazgató nyitotta meg a tanfolyamot és ismertette beszédében, hogy a hadbavonult férfiak helyét minden poszton ma a nők vállalják, mert ez kívánja a nemzet érdeke. Ehhez a hivatással teljesítendő munkához nyújt segítséget a szervezeti központ akkor, amikor megrendezte a boltosképző tanfolyamot.

Dr. TRAEGER ERNŐ miniszterelnökségi osztályfőnök és Tárkányi Jenő előkelő közönség előtt tartották meg szerzői estjüket. Gömör Laiml László rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter bevezetője után először Traeger Ernő olvasta fel költészetének legsikerültebb versét, majd Tárkányi Jenő a »Hatalom örüljei« című regényéből hangzott el egyik izgalmas fejezet.

KÁLLAY MIKLÓS-NÉ, a miniszterelnök hitvese, vendégül látta a főispánok feleségeit, hogy megbeszéljen velük egy széleskörű jótékonyági akciót.

SZÉPSÉGET,
ÜDÉSÉGET,
EGÉSZSÉGET
BOLDOG ÚJ ÉVET KIVÁNSZ

MADER
ILLATSZERGYÁR R.T.

Siller Klára és Bodó Miklós m. kir. repülő-főhadnagy esküvője (Nemes Jakab fotó)

Nemes sanmartinói Czapp Eva és Deák Géza dr. esküvője (Nemes Jakab fotó)

Zlinszky Edit és Frankovszky Attila dr. esküvője (Nemes Jakab fotó)

Horny Marianne és Losonczy Árpád m. kir. szászados esküvője (Nemes Jakab fotó)

NEGYVEN KERESZTMAMA, negyven fiatal leány boldog mosollyal kísért egy újszülött fiúcskát a keresztelőre a debreceni templomba. Kovács Ibolya, a debreceni Mansz Reviziós Leánykör ifjúsági elnöke tartotta keresztvív alá a kis Gáspár Ferenc Józsefet, egy sokgyermekes szegény család újszülöttjét. A ritka és megható keresztelő után a negyven keresztmama

vendégül látta az újszülött családját és ajándékokkal halmozták el őket.

DÉRYNÉ IFJASZ-SZONY születésének 150. évfordulóját a világháború dacára is a színművészet fényével, ragyogásával ünnepelte meg a magyar színházi világ. Ünnepi előadást rendezett a budapesti és kolozsvári Nemzeti Színház, ahol Déryné játszott és lett a magyar színjátászás egyik legkimagaslóbb egyénisége.

csekejalvi LŐRINCZY PIRIT eljegyzetevitész Lacz Csaba m. kir. főhadnagy.

GRÓF CSÁKY M. AMÁLIA és ZWONARICH M. ALBERTINA irgalmasnővéreknek a Kormányzó Úr Öfőméltósága a Magyar Vörös Kereszt Erdemérmét adományozta.

MÁNYOKI M. NYÁK LIVIA, az Operaház fiatal és tehetséges tagja a Belvárosi plébánia templomban tartotta eskü-

vőjét Szentkuthy Károly gépészmérnökkel.

TIZENEGY KÉPZŐ-MŰVÉSZETI FŐISKOLAI HALLGATÓNŐ a Sarolta-kollégium nagytermében kiállítás rendezett. Kovács Katalin, Péter Olga, Tallián Mária, Batkay Magda, Bayer Erzs, Fekete Edit, Keller Zsuzsa, Kuczouona Kriszta, Lengyel Margit, Molnár Vilma és Zaár Mária mintegy 62 kis szobor műve tanúsodik a fiatalok tehetségéről.

Uj esztendőre

Halló! Halló! Gyerekek!
Megdobbant-e szívetek?
Gondoloztatok már azon:
Virágok vagy nevesetek,
Hogy egy évvel öregebbek lettek?

Halló! Halló! Gyerekek!
Új napra bődörettek,
Gondoloztatok már azon:
Az év egyvel öregebb lett
És most megis, mint újszülött született?

Halló! Halló! Emberek!
Civil nép és hadsereg?
Gondoloztatok már azon:
Megalte vagy most született
Az emberi szívből lakó szeretet?

Halló! Halló! Emberek!
Kezdünk egy új életet?
Gondoloztatok már azon:
Mi történtek, ha bekéret
Nyujtanatok egymás felé
Baráti jobb kezetek?

SALAMON JÓZSEF

Yuyu, a kis négerleány

Irtá: v. Aranyosmaróthy Vilmosné

Azt hiszik kedves kis pajtáink, hogy amiért a négerek kívül feketék, akkor azok belül is feketék? Tevédek. Mert a néger is éppen olyan ember, mint a többi. Nekik is épp úgy van lelük, mint nekünk, és nekik is vannak érzelmek. Sokszor még fehérebb a lelük, mint némely fehér embereknek.

Hogy milyen önértetek, arról szóló é a kis történet.
Babikának és Agrikának, a Dél-Amerikában élő két kis magyar leánykának, sok kis barátinója volt. Közöttük többféle nemzetiségű: német, spanyol, orosz, japán, angol kisleánykák. De volt egy helyese kis néger barátinójuk is, a kis fenyelecs Yuyu. Így becézte nevelője a kis fenyelecsét. Edesapja dúsgazdag braziliai kávéültényes volt. Gyönyörű villaházban laktak és remek autójuk volt.

Egy alkalommal a két kis magyar leány gyermekszóra hívta meg összes kis barátinóját, köztük Yuyut is. Volt ám zsigongás, láma a nagy udvaron. Előkerültek a játékok és játszóterek, virágok az apróságok. Végül is társaságban egyeztek meg az anyáival és az ördög-játékba fogtak bele. Mindegyik kisleány virágnévet kapott. Jött az angolul és az ördög és ki milyen virágot talált el, azt vitte el magával.
Egy szöke leányka lett az angolul. És a kis Yuyura egyhangláng kiáltották ki, hogy ő legyen az ördög, mivel ügyis feketé. A kis Yuyu egy darabig megadással tűrte a szerepét a buzgón monogatták. Csím-csim, bumm-bumm, bumm monogatták az ördög és egymásután eltalálhatták én vagyok az ördög és egymásután eltalálhatták a virágneveket. De azután megsoaklata az ördög szerepét és keserűen fakadt ki: én is akarok anyául lenni. Lett erre nagy nevetés. Körülfogták Yuyut és nevetve magyarázták neki: te soha sem lehetsz anyául, mert az anyáulok főhébbek és nem feketék. Egyik babaarcú kisleány, nevette hozzá: te! Ha majd meghalsz, akkor sem lehet belőled anyául, mert a jó Istennek csak a fehéreket enged be a gyermekszobába, te meg fekete vagy, belőled ördög lesz.

Megdöbbenve hallgatta Yuyu az ítéletet a gyermekek szájából és nagy könnyezépp gördült végig fekete arcaján. Babika, a ház kis ördög vetett véget a vitának: Ne bántsdok Yuyut, én szeretem őt, hisz olyan jó soha senkit sem bánt. Évvel karofontra a kis négerleányt és a terített asztalhoz vezette, ahol már helyet foglalát sok gyermekszerep. Mind vidám volt, csak Yuyu hallgatott. Hiába kínálgatták Babika és Agrika, alig akart enni. Babika, dupla tortadaratot tett Yuyu tányérájára. Agrika meg a szebet tört fel a cukorkákkal. De szegényke vizagszálhatatlan volt.

Uszonna után, bujéskát játszóttak. Agrikának kellett hunyvi. Végre egyenként előkérte te valamennyi kisleányt. De a kis Yuyut sehol sem találta, pedig átkutatta a kert minden zugát, zúgát, a citrom- és a mandulafák között a bokrokat, de eredménytelenül.

Most azután az összes gyermekszerep segítt keresni a kis Yuyut. Kibabáták a nevet, hivaták szép szóval, de csak nem bukkant elő fekete ábrázata. Végül Babika a fürdőszoba ajtaját tártá fel, s kekor nagyot sikolt: Itt a Yuyu. Jaj, de mi történt vele? Rémlátnon rohantak oda mindnyájan. Yuyu ott állt a tükör előtt, főfehéren, mint egy épszobor. Bűszkén nézett a gyermekre. Az egyik kezében eszet, a másikkal egy doboz volt fehér olajfestékkel. S éppen akkor fejezte be a nagy munkáját, amikor a fürdőszoba ajtaja felnyitott. Csak úgy fényelt a fehérségtől az arcoskaja. És remegő hangon szólalt meg: Ugye, most már lehetek anyául, fehére vagyok? És szemel megintek: bönvel! A gyermekököz kiáltott a nevetés. A hangos habotázásra a szülők és Yuyu nevelője is odajöttek.

Rémlátnon mosták be benzines ruhával a kis négerleányt, aki szögve váltotta be, hogy a kád alatt találta az olajteket és azért fejtette be magát fehérre, hogy anyául lehessen. A szülők leintették a nevető gyermekeket és megmagyarázták neki, hogy nem a kültől számít hanem az, hogy milyen belül a lélek. És hogy a jó Isten a lelkeket bírálja meg a nem a testet.

Megmagyarázták, hogy a jó Istenek haragszik a csúfolkodó és kártevő gyermekekre és ha nem javulnak meg,ők lesznek ördögök. A gyermekek erősen megfogadták, hogy soha sem fognak csúfolkodni. S hogy jóvátegyék hibájukat, Yuyut egyhangláng anyósulnak kiáltották ki. Babika még papírszárnyakat is tűzött a négerleányra hátra. Yuyunak úgy sugárzott a szeme a boldogságtól, amint mondogatta: — Csím-csim, bumm-bumm, én vagyok az anyául a hétesülággal.

HEJH! FOSZTÓKA ...

Irtá: L. ADY MARIA

Hejh! fosztóka, kukorica fosztóka!
Tegnap este fosztóban volt Katóka.
Út a halom kukorica tetején:
Mellette egy nótáskedvő kis legény.

Csak úgy áradt ajkáról a sok-sok dal:
Veled dalolt az öreg s a fiatal.
Szállt az édes magyar nóta az éjben:
Tündérlányok táncoltak rá a réten.

Hol táncoltak, hol meg el-elmondáltak,
Mikor felsírt a nótában a bánat.
Tudja Isten! Csodálats valómi.
Hogy a magyar sírva is tud vigadni.

Szólt a nóta... És amig szólt, az alatt,
A nagy halom kukorica elapadt.
Virradatig lepart a felére,
Hazament a leányka s a legényke.

Hejh! fosztóka, kukorica fosztóka...
De sok nótát is tanult ott Katóka.
Eldanolták azt is, azt a legszebb dalt:
Hogy is szól csak? Isten áldd meg
a magyart!

Ujévi kívánság

Irtá: Gutay Mária Gyöngyike
polg. isk. I. o. I. kismunkatársunk, Gutorföldé

Vigadjon a szívetek
Újév napján, gyerekek!
Újra hála Istennek,
Hogy új nagyon szeretetek.

Máma minde pompát kap,
örömmel hozzon nap.
Ahitattal kérjük Istent,
Újév napján áldjon minket.

Adjon áldást haránkra,
a bapankra, anyánkra,
Legyen boldog a világ,
Nyíljon a béke virág.

Hadd lehessünk boldogok,
A jó Isten mosolyog,
Mi meg ennekjünk szépen:
Alleluja fejn az éjben!

GYORSFÉNYKEP

Cseng lysen itt, kéremszépen,
Most nem szabad sírni,
Itt a fényképezésben,
Tessék mosolyogni.
Helyettesít a kis Gabi,
A mosolygva vája,
Hogy az Edesapa őket
Lefotografálja.
Öltsen a polýásbabá,
Eledeslenszében.
Kattan a gép, kész a fénykép,
Megköszönöm szépen.

ACS FERENCSE

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

Dr. Pallagós Erzsikeje
Monostorpályi

Linser Zoltán
Budapest

Bognár György
Marosvásárhely

Parragi Éva
Veszprém

Henni Juditka, Kispest

Borbély Evike, Kispest

Boda Gyuszika
Budapest

Szentkúti Erika,
Pestszentlőrinc

FEJTÖRŐ

Beküldte Kis Gabika, kis munkatársunk

1	2	3	4	5

1. felvidéki város
2. leánynev
3. becézve
3. Sárosy Cecília Ilona
4. téli sport
5. névelő

GYERMEKPOSTA

Kedves kis olvasóink, egy végtelenül súlyos, nagyon nehéz évek értünk el az utolsó órájához és most, amikor az új, a titokzatos érkezés várjuk, kérve kérjük, mutassa meg a jószág- szerettel és boldogságtól fénylő arcát. Ajándékozom meg mindenkit a szeretet mosolyával és úgy is a szívekből a bánatot és szomorúságot. Minden érkező új perce a tiszta öröm ajándékát hozza, Ezért szálljon a gyermekek szíveiből is imádság a Mindenek Úrnak és Alkotójához. Veletek főhászkodik ma boldog magyar új esztendőért Éta néni és Elek bácsi.

HÁZTARTÁS

KARFIOL BURGONYÁVAL. Hagymás zsirban pároljuk puhára a szétszedett karfiolrözsákat, kevés víz hozzáadásával. Tűzálló tálat kikenünk és középre rakjuk a karfiolt. Burgonyát főzünk, négybe vágjuk és a karfiol köré rakjuk. A karfioltól megmaradt levét 2 egész tojással és 2 deci tejjel elkeverjük és ráöntjük a karfiolos burgonyára. Szép sárgára sütjük.

VADLIBA. A fiatal vadludat megtisztítjuk, megmossuk és vékony szalonnaszletekkel tüzeljük meg sűrűn, sózzuk be, tegyük tejsíbe, öntsünk alá 2 deci ecetet, néhány szem borst és adjuk bele 1 babérlevelet, kevés fehérgyökért, sárgarépát és cellert apróra vágva. Sütés alatt többször locsoljuk, míg szépen megpirul. Tálaláskor ízlésesen felvagdadjuk, a levét átszűrve öntsük rá. Sósvízben főtt és vajjal leöntött burgonyával körítjük.

NYÓL BÁNÁTI MÓDON. A nyulat, amit lenyűztük a bőrét, 24 óráig vízben áztatjuk. A hártáyat leszedjük és megtüzeljük szalonnával, besózzuk, tejsíbe helyezük s egy marék morzsával meghintjük. A gerincén végigarakunk ecetbe mártott 8 kockacukrot, egy darab zsírt, 3-4 deci tejfelt, 4 deci vizet öntünk rá. Sütbőben sütjük, gyakran öntözük. Ha puha, feldaraboljuk, a levét rászűrjük, burgonyagombóccal tálaljuk.

FOGOLYPECSENYE. A szép kővér foglyot szárazan megsütjük a tollától, azután úgy bentjük fel, mint a csirkét. 1 órára hideg vízbe tesszük, ha kivettük, kívül-belül szárazra töröljük. Egy szép fél kelkáposztát forró sósvízbe teszünk 3-4 percre, majd szitára kivesszük, hogy szikkadjon. A foglyot kívül-belül besózzuk, a kettévágott kekre tesszük a foglyot és a másik fél kelt ráborítjuk, spárgával jól átkötözük, egy lábasba zsírt öndünk, beletesszük a foglyot és forró sütbőben 2 órát sütjük folytonos öntözés mellett. A kelkáposztának a pirossa kell sülni. Ha kész, vigyázza vegyük le a spárgát, szépen szeleteljük fel a kelt a tetejére helyezük és kevés levét öntünk rá, tálaljuk.

SONKASKIFLI. 20 deka margarint, 20 deka lisztet, 20 deka főtt és áttört burgonyát, 1 tojás sárgáját, söt jól összegyúrunk, ¼ óráig pihentetjük. Vékonyra kinyújtjuk, darált sonkával megtöltjük.

TÖRÖSOMLETT. 2 tojás fehérjéből kemény habot verünk és hozzáadjuk a 2 sárgáját, majd 2 kanál cukrot és végül 1 evőkanál lisztet. Serpenyőben kevés margarint adunk, megforrósítjuk és fele tésztának mindkét oldalát megsütjük. Túrótölteket készítünk, mint a réteshez szokás és rákenjük a kisült omlette. Megsütjük a másik felét a tésztának és ráborítjuk a túróra, sütőbe tesszük, hogy a túró átforrósodjon és melegen tálaljuk.

DÍOS-, MAKOSPATKÓ. Egy kiló liszthez 40 deka margarint, 1 kanál cukrot, kevés sót, 3 kanál rumot, 2 deka élesztőt belemorzsolva, 1 egész tojást és 2 sárgáját adunk. Tejjel összegyúrjuk. A tésztát lehetőleg este készítjük és hagyjuk hideg helyen. Másnap töltjük meg és süssük.

CSIRKERIZOTTO. A csirkét eldaraboljuk és annyi vízzel tesszük főni, hogy ellepje, adunk hozzá sárgarépát szeletekre vágva, karfiolt, zöldborsót. Sózzuk és főzzük puhára. Jó zsirosan pároljunk rizet petrezselymzöldjével, felöntjük a húslével s ha puha a hús és a rizs, öntsük össze. Kevés feketeborssal ízesítjük.

HADITORTA. ¼ liter vizet, 12 deka cukrot, 3 evőkanál kávépótlékot forralunk. Ha félig kihűlt, beleadunk 3 deka margarint, 25 deka lisztet és 1 egész sütőport. Tortaformába öntjük és megsütjük. Ha kihűlt, tetszésszerűen ízzel töltjük. Fogyasztás előtt egy nappal sütjük.

ÉTREND

JANUÁR 1-10. JG.

- 1. SZOMBAT.** Ebéd: korhelyeves, sertés- vagy malacsült, burgonyapüré, cellersaláta, gesztenyepüré. **Vasora:** füstölttyúk, fröcsk, kompót.
- 2. VASÁRNAP.** Ebéd: raguleves, sült csirke, sültburgonya, fánk. **Vasora:** fejsajt-ecettel és hagymával, sajt, retek, párolt zsvia.
- 3. HÉTFŐ.** Ebéd: paradicsomleves, tejfeleskoka. **Vasora:** kiranított pársi, párolt karotta, alma.
- 4. KEDD.** Ebéd: pirított daraleves, párolt fejsajt, keiféselék, palacsinta. **Vasora:** rokfortos lángos, párolt alma.
- 5. SZERDA.** Ebéd: karfiollevés, nyúlginc vadason zsemlyegombóccal, almáslepény. **Vasora:** füstölt kolbász tormával, gyümölcs.
- 6. CSÜTTÖRK.** Ebéd: borsópüréleves, karfiol burgonyával (lást rec.). befőtt. **Vasora:** galambpaprikás galuskával, alma.
- 7. PÉNTEK.** Ebéd: zöldségleves, lekvárosgombóc. **Vasora:** töltöttihal francia salátával, gyümölcs.
- 8. SZOMBAT.** Ebéd: burgonyaleves, vágda, libameli, babfőzelék, áramorcsa. **Vasora:** friss hurka süte, párolt burgonya, ecetes uborka, gyümölcs.
- 9. VASÁRNAP.** Ebéd: gombaleves, libahá süte, sültburgonya, paprikasaláta, csabogás. **Vasora:** vadasszálami, liptó, retek, gyümölcs.
- 10. HÉTFŐ.** Ebéd: húselevs, főttthús, ecklamartás, tarhonyakörítés, lekváros csodakifli. **Vasora:** kacsó virslivel, alma.

Néhány szó a féltékenységről

— Ne légy féltékeny, — mondják könnyen a férfiak, de milyen nehéz a tanácsot megfogadni. Hány boldog és gondatlan perccel szomorít el ez a fájó érzés, amelytől oly nehéz szabadulni. Egyetlen mód mégis van: az *önbizalom növelése!* — Asszonyom, ha úgy érzi, hogy a vetélytársnője szebb, ne essék kétségbe, *akarjon és legyen Ön még szebb!* A lehetőség adva van! A Hormocit-puder használata minden alkalommal olyan meglepően szép és vonzó kikészített biztosít arcnak, amely sohasem tévesztheti el a kívánt hatást. A Hormocit-puder teljesen ártalmatlan, sohasem kelti a kikészítettség látszatát és olyan kifünően tapad, hogy a legszárabb arcról sem perreg le. Külön előnye, hogy *már kifejezetten a száraz bőr számára készült!*

Asszonyom, ne mondjon le a női szépségnek erről a hatásos fegyveréről, amelyet talán éppen a vetélytársnője használt! Ha *»nagyon jól akar kinézni*, ha egyszer igazán szép akar lenni, használjon Hormocit-pudert! — Nagy doboz 9.61, takarékdoboz 15.94. Beszerezhető szaküzletben. — Magyarországi főraktár: Dr. Blitz Drogeria, Budapest, Vilmos császár-út 23/a. Nem lesz oka többé féltékenynek lenni, mert ez a nagyszerű készítmény, mint már oly sok nőnek. Önnek is biztosítja azt a szépséget, amellyel megszerezheti és megtarthatja a szeretett és kiválasztott férfit.

Családi kör

BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT kíván kedves Előfizetőink és Olvasóink a Magyar Nők Lapja szerkesztőse és kiadóhivatala.

ÚJ KISMAGYAROK. Nemes *Hajpál Beralan* m. kir. főhadnagy és neje, *Rohony Évána*, Kiskunhalas, Istvánka kislány született. — *Reutz József* és neje *Jankovics Valériának*, Rákócsháza, Marikájuk és Franciszkájuk után Gizikéjük született. — *Ivánka Imre* és neje *Morvaj Margitnak*, Budapest, Imre és László fiaik után *Mária Margit Gizella* kislányuk született. Keresztzüllők: *Paulin János* és neje *Morvaj Gizella*. — *Tobias Ernő* számv. tisztviselő és neje *Benkő Mária*nak, Hódmezővásárhely, Ernőkéjük mellé *Csilla Mária* kislányuk született. — *Holtnia László* és neje *Pécsi Etelának*, Kassa, Evikéjük mellé *Lacika Sándor* József kislányuk született. Keresztzüllők: *Szalay József* bantisztviselő és neje, *Eger*. — *Perjesi Károly* és neje *Tusán Margitnak* Attila kislányuk született. — *Hörömpő Károly* és neje *Haluska Olga* örömmel tudtják, hogy házasságukat az EG kislányú áldotta m-g, aki a keresztésben *R. Bert Károly* nevet kapott.

Nézzé meg Heller Frigyes női kalapját VII., Csányi-utca 12.

HIMEN-HÍREK. *Vigh Gizella* és *Való Antal* Vácott örök hűséget esküdött. — *Veszprémi Parragh Erzsébet* és nemes *Székely István* föld-birtokos, okl. gazda, tart. hadnagy, a pestszent-lőrinci ev. templomban házasságot kötött. — *Baksa Emerencia*, Sajtoskál és garamszegi *Gezgy Ferenc* malom-lajdons, Tápiság, házasságot kötött Sopronban. — *Végh Éva* és *Molnár Ferenc* m. kir. rep. hadnagy, jegyecek. — *Gerzsenői Gerzsenyi Róza* tisztviselőntől eljegyezték *Szeőke Zsigmond*, okl. jegyző, Barkaszo. — *Szinok Margot* okl. tanítónő és *Feketehatmy Dező* m. kir. honvédelmszere és buji református templomban házasságot kötött. — *Vincze Stefánia* és *Gira Ferenc* igazg. kántortartató tart. zászlós, a balatonrendi r. k. templomban örök hűséget esküdött. — *Vitéz Gödör János* vezérőrnagy *Nóra* leányát Nagyváradon eljegyezték néh. *Simorjay Jenő* ezredes fia, *András*, repülőhadnagy. — *Tóth Erzsébet* Mária-t eljegyezték *Veress Lajos* I. o. p. l. vigvázó, Nagy-károly. — *Stuchlik Emília* és *Tamási Ottó*, Budapest, karácsonykor tartották eljegyzésüket.

Az idők változnak, — a szépség hatalmas örök! Ezt az örök hatalmat, az őrde fiatal-ságot és a tartós boldogságot adja Önnek, Asszonyom, a nagyszerű *Hormocsi B. krm.*, amely most is változatlanul kitűnő minőségben készül.

IN MEMORIAM. *Hársing Istvánné* gimn. tanár neje, Kiszuzzállason elhunyt. — *Molnár Istvánné* Debrecenben visszaadta lelkét Teremtőjének.

ÚJ KÖNYVEK

Szentmihályiné Szabó Mária terjedelemben is impozáns trilógiájának harmadik része, az *Aratás*, a magyar regényirodalom újabb értéke. A karácsonyi könyvujdonások közül kiemelkedik a kiváló író nő új regénye. Meg-elevenítő frissességgel tárja az olvasó elé a kieg. korának Magyarországot, amikor annyi háborúság után elindulhatott a bécés fejlődés útján, hogy századok mulasztását pótolja. A szerző a *Mágyetők*-ben és az *Érik a retés*-ben és most az *Aratás*-ban főszerepet vívó családon keresztül az egész magyarság küzdelmének, életének idegészítő érdekességét sorsát avatott írói tollal rögzítette le. *Sz. Szabó Mária* olyan tökéletes átéléssel tárja fel a regény történelmi mozzanatait, hogy ahhoz nemcsak komoly írói képesség, hanem hiteles történelmi anyag ismerete és felkutatása volt szükséges. A trilógia leg-íróig magyar író, erdélyi lélek

mesterműve. — *Ignác Róza*: *Két élet* című könyve méltó *Az anyanyelve magyar*, *Született Moldovában* és a *Róza leányasszony* című műveihez. Két emberi sorsot, két kis regényt tartalmaz, a két rendkívül lebilincselő és művészi életrajz. Egyik a *Berta*, a román megszállás idejében egy kisebbségi magyar fiatal hivatalnok-leánynak az akták között kizűködő életét, problémáit tárja fel megrendítő formában. A másik, az *ifj. Török István* azt mutatja, hogyan harcol a gyermek a valóni akaró szülei együttmaradásért. Mind a két regény, helyesebben élettörténet főszereplője a környezet állandó kölcsönhatásában él. Az emberi jellem megpróbált drámai események, lelki válságok egyedi biztonságát az önmagukhoz való hűségben és az örök emberi igazságokhoz való ragaszkodásban találják. *Ignác Róza* ismét az élet erőshangú, megrendítő tolmácsolója, írói hivatásának, erdélyi lelkiismeretének hű kifejezője. Két sötét süllyedő világot reflektoroz végig a szellem hatalmas fényével, ami elől nem lehet elbujni sehova, senkinek. Minden *Ignác*-műnek ez az átható sugárzó fény a legmagasabb értéke. — *Stadler Aurél* két könyvvel jelentkezik: *Halk tájak lelke* című verseskötetével, amelynek halk, finom, szívhez szóló poemái visszahangozni fognak a tiszta lelkekben és *Az áldozat könyve* című prózai munkájával, amelyben finom lírai vallomásait és bölcs etikai aförzímait gyűjtötte kötetbe. — *Csengery Ilona* a kisgyermeknek írt szép karácsonyi ajándékot. *Isten hozta, Manóka* címen. A friss, eleven, lüktető mesét *Dobry Lajos* pompás rajzai illusztrálják. Felhívjuk erre a könyvre a gyermek-szerető szülők figyelmét. — *Érdekes, színes és eleven* útleírásban számol be *Aranyos Béla* egy éreget megett hajújáról, amely Afrikába vitte. A könyv címe: *A Tisza motorhajója Afrikába*. Ez a könyv a magyar Duna-és tengelhajózás dicsérete és romantikus vágyódás, hogy ez újra valóságá válik. A kalandos utazgamas rajzolja meg az író, aki végtelen szeretettel gondol vissza a *Tisza* motorhajóra és valamikori utazására.

A MUNKA IRIGYE

Siet a sok ember.
Bérlésnek, villásköl
ggel elindulnak.
Töme a villamos,
sürinjt átja van
az autobusznak.
Munkára mennek.
Istenem!
De irigylem őket!
Mint zsongó
réti madarak,
kenyér után
repdesnek,
tolakodnak.
Pénz után...
Az az átkozott
könnyen folyó
garas
kínosan érkezik,
s olyan nehezen marad...
Csak én,
csak én
elmondhatnám egyszer:
tolakodtam villamoson,
lógtam szűfölt autobuszon
iszadtam szomjan
a pénzre várva
átolatva
a munkás-vágányra
és én is dolgozni,
élni elindultam
nyujtottam markom
az utolsó sorban.
És remegve vártam
az első napot,
mely munkássá felkelt,
felavatót,
az első pénzost
búske delet,
— egyedül megállni
végre a helyemet...

TORMÁSSY BORI

Szerkesztői üzenetek

Felkérjük mélyen tisztelt előfizetőinket hogy az előfizelési díj küldéskor nevüket és lak-címüket olvashatóan észvesztődenek feltüntetni a csekkelölvényen vagy postautóványon, mert az olvasható írás nemcsak a könyvelés munkáját könnyíti meg, hanem a reklámáival járó postaköltségetől is mentesíti előfizetőinket. Címváltozás bejelentésekor a régi lakcímet is kérjük közölni.

Északi virág. Annak az ideges túlfeszültségnek és a velejáró ingerült érzékenységnek a következménye bonyolult problémája, ami a modern na. víróri ember egész életét meg-határozza. Örökös külső-belső küzdelemben élő ember Ön, szerelemben gyöttrődő, aki életé-ny-javát fölémesíti az aprólékos, bosszankodás-ban. Amikor fokozott energiájára volna szük-ség, kabátlan, pompán, valami sivar szarkas-mussal engedti át magát és szolgáltatja ki ideg-rendszerét a folytonos vibrálásnak, képződés-nek. Végzetes megrendülést kelt benne egy félreagyarázót nézése, egy elfogott gesztus s úres, haszontalan írásba fojtja bele tehet-lenségig elernyedt önmagát. És nem látja, nem tudja, hogy ez a szűnni nem akaró könnyezés és önsajnálatt lesz a veszte, ha az elgyengítő szentimentalizmus helyett új emberré igyeke-znek átalakulni. Gondolja, hogy élete végéig birja szíve ezt a megterhelést, ezt a bánat-empót? A mély érzés álól senki sem tudja kivonni magát, de bizonyos, de az egyoldalú szerelem előbb-több elhervad, hiába táplálja könnyeivel, mert egy szép napon végleg ki-szárad, mint a felgőltetve, legdelegettetbe virág, amelyek egyik napról a másikra elkezd-sárgulni és hiába minden, nincs mentés. Vége van. Így semmisül meg a tisztább érzés is a szertelen vágy tüzeiben s hiába is akarná meg-hosszabbítani a szenvedés jöleső önsanyargat-tatását, kénytelen helyet adni az egyensúly helyreállításának. Még a kisujját se mozdította meg ebben az irányban, de az emberről bőitesebb

HÖLGYEIM!

egyszerre 130 kötötű
MUNKÁJÁT VÉGI EL

„RAPID” SUPER kézi kötőkészülék

A XX. század szenzációja! Munkája kézi-munka. Minden minta köthető. Néhány óra alatt köthet pulóvert, blúzt vagy ruhát. Kezelése egyszerű. Kérje 13. ismer-tetőt. Aruforgalmi Kft. Budapest IV., Sütő-utca 2., fém., 3. Telefon: 188-365

Neokratín

Féjfájás ellen.

Kapitáló gyógyszerárakban

a természet és akarata ellenére gyógyít, megnyugtát s ha kell egy másik érzést injekcióz a szívbe, amely erősebb, mint az előbbi volt és csodát tesz. A soha el nem némitható érzés, melegsége, lirája ott bujkál a könnyei mögött, ezzel az élető fluidummal megtelik az üres szív s a megcsalt szerelem elbukhatik, de az érzés megmarad és feltámad. Az Ön okos, szép feje, kicsit szomorú, kicsit élamuló, ébamuló szeme azokat az éreletlen bakfisokat juttatja eszünkbe, akik a szerelmet nagy betűvel írják be naplójukba s a gyönyörűségtől elkibabálnak, ha egy komoly férfi úgy köszön nekik, hogy „kezt csokolom”. Megnézik a kezüket, hátha meglátják rajta a skiszaszonnyá avatás stigmája. Ki kell gyöngyuljon a ráhatás gyöngységéből. Öntudatosabban legyen nő s a szerelem édes és boldog varázslatának se engedjen nagyobb hatalmat fölötte, mint az ész tiszta józságának. Az ifjúság az élet jószágától és elkáprázató ígéreiteitől kissé becspive, hajlandó elhinni, hogy csupa vídamság, könnyű tánc és muzsika és rózsaszín mámor vár rá a tavasz érkezésével. Hiszen minden ember olyan kedves s szinte lehetetlen elviselni a nagy szeretetet, ami a szívet majd szétveti. Elúnhatalan szeretettel vezettem egy darabka úton végig, ezen az úton, amely a fiatalság útja s amelyen megszerte a szívet. Lásza a mi szemünkkel is és csipegessen föl valamikeséket a mi tapasztalatunkból a maga hasznára.

PAMÁSZON

G. né, hű előfizető! Köszönjük, hogy megírta, mennyire szereti a Magyar Nők Lapját és benne a szerkesztői üzeneteket. Megíndításon kedves levélét mind kedves emléket őrizük meg. Nagy öröm számunkra, hogy így szeret bennünket. Mi is szeretjük a melegsévkü embereket.

L. A. Azt hisszük, érdemes tovább próbálkozni, ha az ambíció mellett kifejezésének egyéniből értékét is fokozni tudja és kerül a sablont.

Holnap? Igazán nagyon értékes, nagyon szép és mély az Ön gondolatlávilága. Finom és mégis nagyon erős és életbevonóan igaz dolgokat hoz föl a lélek mélységeiből. Bizonyoságot tesz arról, hogy az erős nő számára meghal az, akiben csalódott. A lélek meg tud küzdeni a részakadó kiábrándulással, ha a magárcsémzés olyan bátor és csodálatos erőt állít szembe a leküzdhetetlen látszó nehézséggel. Az emberi lélek legmegfoghatatlanabb rejtelmeivel hadakozott a nem csoda, ha a misztikus életreudulások között a fiatal leány tapasztalatlanságával s emberismeret hiányában sokáig nem tudott eligazodni. Mintha mély sötétségbe került volna — írja — s nekünk köszöni, hogy olyan hű figyelemmel kísértük és segítettük kijutni a viláogságra. Az eltévedés félcímre alaplaton volt, de az agó-dás, hogy erőtlenné válhatna, mégse volt alaplaton. A szív megtéveszhető s igazán nemes önmegtagadással szorította vissza követését. Ábból, amit új kéréjéről megtudtunk, sejthető, hogy ő az, aki méltó a legtöbbre, amit nő adhat a házasságban hűségben, szeretetben a férfinak. Rokonsági kapcsolatuk nem akadály, mert távolabbi vonatkozású. Reméljük, hogy ilyen megelégedett és boldog lesz mindig, mint amilyenek levele mutatja nekünk. A versek közül egyiket hozni fogjuk.

Domokos Teréz. Újves bökresek. Napilapnak küldje el.

Unokanővér. Ekkora felelősséget nem vállalhatunk magunkra, azt Ön is beláthatja, mert ha nem sikerülne a házasság, megvádolhatna azzal, hogy rábeszéltek. Önnek sem ajánljuk,

hogy pro vagy kontra befolyásolja elhatározását. Csak egy döntő szempont jöhet számításba: az, hogy a férfi érdemes-e a szerelmére, becsületes, szorgalmas, megbízható, hűséges, családjáért élő-e? A gazdaember nem kevesebb társadalmi szempontból, mint bármilyen más foglalkozású, kereskedő, iparos vagy hivatalnok, mert — hála Istennek — ezek az elavult és igazságtalan foglalkozások szerint osztályozott társadalmi válaszfalak ma már nem léteznek, legfeljebb csak mint visszamaradt csökevények, falun még visszajárnak kísértieni. Ne ezen az alapon mérjelegjék a dolgot, hanem az ember jelleme, megbízhatósága, emberi értéke legyen a mérvado.

Egy előkelő társaságban az egyik úr fogadáást ajánlott, hogy a jelenlévő 11 hölgy közül legalább 9 Hornocoith B. krémet használ. — A fogadáást megnyerte!!

A jelítség hirdetésekre válaszoló olvasónkat kérjük, hogy a levélhez 30 fillér értékű postabélyeget mellékeljenek (ne ragasszák rá!) mert különben a nagy tömegben érkező leveleket nem továbbíthatjuk.

TÁBORI POSTÁT VÁROK

Egy zöld kis lapot várok onnan, messziről. Hová sóhajommal csak a kismadár repül, Hová oly soká ér el a csendes üzenet... Egy zöld kis lapot várok, tábori levelet.

Várok gyöngybetűket, vagy kusza sorokat, Meleg szavakat, vagy halk sikolyokat. Csak onnan jöjjen, csak nekem szóljon. Csak gondoljon már rám valaki a fronton!

En válaszolnék rá, rögön, hamar. Megírnám, hogy soha-soha nem zavar. Megírnám, hogy a szívemmel várom e zöld kis lapokat S hogy neki énekelem mind a katona-dalokat. Megírnám, hogy a honvéde ma minden szeretet S ha imára kulcsolom este a kezemet, Rájuk gondolok, értük imádkozom. Egyenként, összesen szeretem mind, nagyon.

— Egy halk üzenetet várok. Egy kis tábori lapot.

Mert válaszolni, adni, szeretni akarok! Várni akarok valakit hazra, vissza, hozzám. Valakit, akire hosszú időig várt csókkal a szám.

Valakit, akinek végre kincs lesz a szerelem és áhítat a csók, imádság, mint nekem! — Egy halk üzenetet várok. Egy tábori levelet. Mert — azzal a valaikkal — újra akarom kezdeni az életet.

VEREBÉLY F. ILONKA

Csak egy, a sok ezer közül. Panaszos asszonyok levelei mélyéről majd mindig ugyanazok a könnyű, sóhajok keresik a kivezést utat. Leforrzott életük virága sorvadzik a szerencsétlen házasság börtönében. Míg fiatal volt, könnyeben bírta a szenvedést. Kérvetve magát asszonyi kötelességei átláthatatlan hegyeivel és azonkívül nem látott senkit és semmit, csak családjáért és családjának élt és dolgozott éjét napot egygé téve. Észe sem vette, hogy az évek megfosztották a fiatalság vonzó üdeségétől, a fértő gyönyörködötté hamvas frisségtől. Huszonhat év van mögötte és három nagy gyerek, akik kirepültek a családi hajlékból és új otthonok alapították. A csöndes, szép öregség a megnehezít, jelenti ebben a korban. Jól is esnék belesüppedni ebbe a langyos melegségbe, de az ördög soha nem nyomán a csábító új tavasz tünderítés és megcsalja magát vele, amikor azzal ámitja, hogy a régi érzések büvös muzsikáját

nemcsak az énekesnő, hanem a rádiószülőkénél is fontos. Hába van Gliginek és Galli-Curciának gyönyörű hangja, azt vissza. Az új élethehen adja azt vissza. Az új Philips rádiók természetesen hangviszadásában és teljesítményben 50 év kutató munkájának eredményét élvezheti a rádióhallgató.

PHILIPS RÁDIO

élvezheti és elfelejtett izét köstölhatja. Megdöbbenve figyelni napról-napra esztéit, amelyek mögött a hírek szerint randevu bonyolódnak le és ő azt hiszi, hogy az otthona és a titkolt liaisonjai között lavírozhat anélkül, hogy kitudódniék. Nem lehetne rá panaszra, mert most talán még kedvesebb igyekszik lenni, soha nem jön haza anélkül, hogy ne hozna valamit: gyümölcsöt, pár szelet tésztát vagy cukorkát, sőt egy-egy szál virágot is, amivel tudja, hogy mindig örmöt szerezett. Önök fáj nagyon kettős élete és úgy gondolja, hogy jobb volna, ha fellobbantán róla a fátlyat és tiszta vizet öntene a pohárba. Vagy, elv akarja állítani, mert elviselhetetlenül megalázottnak és megalázónak érzi helyzetüket, aminél jobbnak véli a legrosszabbat is. Megértjük Önt és őszintén sajnáljuk, hogy a megérdemelt nyugalmát felborította egy nevéni nem nevezhető körülmény. Igen, ez ellen egyetlen asszony sincs biztosítva, még ha az eset nem is komoly és nem tart sokáig, de a tény, a megtörténés maga, elég, hogy megsebezze az élettársat, akít úgy ér, mint a világsempás s alig tud magához térni a megdöbbenéstől. Azt tanácsolnók, hogy várjon, hátha csak futó fergeteg és elvonn anélkül, hogy az Ön személye belekeveredne. Az ilyen férfítűk legjobban a titok marad abban az értelemben, hogy ő nem tud kis játékaifellezdeséről. Így megóvhatja azt a látszólagos, frigyésre méltó békeséget és harmónikus

Nagyrabecsült vevőközönsége kitüntető bizalmát hálásan köszöni és boldog, szerencsés üjlesztendőt kíván

ZORGÓ KELENGYE FOGALOM

SZÉDELY TAKÁCS JENŐNÉ

Budapest, IV., Deák Ferenc-u. 19

Egyedüli biztos hatású **DEVA** szőrtelenítő kozmetikai szerek: a krém, fiatalító krém, száritott arcmosó krém Kapható: **DEVA** Surd, Somgy megye

Vennék zongorát, vagy pianinót azonnali fizetéssel **Virágüzlet**, Budapest, V., Pozsonyi-út 1. Telefon: **115-934**. **Vidékről is.**

Soha nem sejtett szépséget, új fiataloságot, új vonzóerőt várásol arcára. Asszonyom, a Hormocith B. krém, amelynek használata nem luxus hanem szinte kötelesség minden szárazbőrű nő számára.

TOLLAT INGYEN

sehol sem kap, de a legjobb minőséget nagy választékban és a legolcsóbb árban, teljes szavatosság mellett szállítja **VIGH JÓZSEF** ágytoll vállalata Kiskunfélegyháza, Szent János tér Kívánatra mintákat, árjegyzéket díjtalanul küld

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJÚ
VATTA PAPLAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATO
1898 • VIII. VAS UCCA 14

családiéletet, amit különben felkavarna és megváltoztatna egész alapjában az Ön nyílt támadása és lédörrevonása. Mit érne el, ha megtenné? Ki tudja meddig tartó feszültség támadna közöttük, ami legjobb esetben cioszlana, de mindkettőjük lelke ottmaradna a nyoma, hiába tagadnák. Sebet kapna az a közvetlenég, ami addig a legszebb volt életükben s ami csak addig ilyen hamvas, amíg meg nem sérült. Titkolja el, Asszonyom, hogy tud a »titokról« s majd meglátjuk mire fejlődik az eset. Értesítsen bennünket.

Szemölcsök, garantált végleges eltávolítása
hajszálak, KOVACS kozmetikában
szépséghibák VI. Teréz-körút 1/c

A PRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 60 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 1.20 Ft. Jelítség hirdetésre érkező levelek továbbítására a hirdetés díjjal egyidejűleg külön 3.— pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

BUNDÁK legolcsóbban, alakítások jutányosan **KÖKAY ENDRE** szűcsmesteréül, Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784.

ELZALOGOSITOTT ékszerrel, ezüstjelt kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Brilláns, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross-ékszerház, Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljon: 140-969.

ZONGORÁT vagy pianinót azonnali, készpénzfizetésért, sürgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

ÉRETSÉGIZETT, 29 éves, román, kat., állami műszaki tisztviselő házasság céljából levelezne komoly, házias úrilánnyal 24 évesig. Levelet »Aranybánya« jelíggel kérék.

NOGOLNE, egyedülálló, 50-es, keresztény, komoly, jómegjelenésű legényember, gazdatiszt. Cím: Budapest, 741. Postafiók 119.

35-40 közötti, komoly úrral levelezne úrilány. Leveleket »Kálmán« jelíggel a kiadóba kérék.

SZÉKESFEHÉRVÁRI 19 éves úrilány barátság céljából levelezne hasonló körülményű, cegédi vagy más vidéki leánnyal. Cím: Fehér Ibolya, Székesfehérvár, Géza fejedelem-utca 37. sz.

LEVELEZNEK vidéki tanítóval vagy tisztviselővel, 26-30-ig. Leveleket »Károly« jelíggel a kiadóba kérék.

SZARAKOZÁS céljából leveleznék intelligens úrifüval. »Tisztviselő« jelíggel a kiadóhivatal továbbít.

MINDENFELE BÉLYEG-ÜGYBEN bizalommal keresse fel a »Hódítava« első magyar postaokmány és városi bélyegcsereforgalmat. Hódmezővásárhely, VII., Bocskai-u. 21. szám. Adás! Vétel! Csere! Kérjen ismertetőt és belépési nyilatkozatot.

SZEP, szöke, 34 éves, házias, ev., vidéki úrilány megismerkedne finomlelkű, 40-45 éves úriemberrel. Leveleket »Otthon« jelíggel kérék.

HAVI 500 kezdő fizetéssel kimondottan jómegjelenésű fiatal leánnyal, próbákiszasszonynak üzlet vezetéséhez felvezek. Lehet kezdő is. Esetleg betársulhat. »Angóra« jelíggel.

MINISZTERIUM tisztviselő megismerkedne jobb módú, csinos leánnyal 30 évesig. Leveleket »Házasság« jelíggel a kiadóba kérék.

KOMOLY leány megismerkedne házasság céljából nyugdíjkepes emberrel 45-48 évig. Leveleket »Villamos ellenőr« jelíggel a kiadóba kérék.

HARMONONGYEVES, vagyos, ügyvéd, fiatalember házasság céljából megismerkedne intelligens, vagyos család, román, kat. vallásos leánnyal. »Irjon bizalommal« jelíggel kérék leveleket a kiadóba.

INTELLIGENS, finomlelkű, román, kat., fiatalos kinézetű, középkorú leány férjhez menne biztos állással rendelkező úriemberhez. »Jó feleség« jelíggel leveleket a kiadóhivatal továbbít.

SZERÉNY igényű, középkorú, özvegyasszony keres egy hozzáillő józan élet-társat. »Otthon« szeretői jelíggel leveleket a kiadóhivatalba kérék.

HARMINCAS, csinos, házias földbirtokos leány levelezne komoly, jólelkű, otthon-szerető úriemberrel házasság céljából. Jelíggel: »Gyermekszertető«.

FIATAI, tisztviselő levelezne lányokkal és érettségizett, komoly fiatalemberrel. Jelíggem: »Ibolya« Leveleket a kiadóhivatal továbbít.

MIELŐBB férjhez mennék finomlelkű, jómódú, biztos egzisztenciájú, 55-60 éves úrhoz. »Nyugdíj« lakásom van« jelíggel válaszokat kiadóba kérék.

KI VENNE magához két elemista gyermekkel családtagként megbízható házzvezetőnek. Leveleket »Ügyvéd özvegy« jelíggel kérék.

MEGBIZHATO fiatal mindenes jó bizonyítvánnyal 2 személyes háztartásba január-ra felvétetik. Kovács-házy, Budapest, II., Margit-körút 62, fél emelet 1.

INTELLIGENS árvalány vagyok, gyermeknevelésben jártas, esetleg háztartásban is segédkezem. Pardi Gergelyné, Vészto, Kossuth Lajos-út 124.

SZÖKE, 16 éves kisleány megismerkedne, komoly vasúti tisztel, segédtisztel, vagy pályamesterrel. Fényképes leveleket »Csak vasutas« jelíggel.

LINOLEUM játékkálatok, gyöngyből készült ruhadíszek tanítását jutányosan vállalja: Hajdu Éva, VII., Erzsébet-körút 2. Telefon: 225-555.

MENYASSZONYI, völégényi estélyiruhák kölcsönzése. Oskeresztény vállalat. Angela kölcsönözszalon, Budapest, VIII., Tavaszmező-utca 1. Telefon: 349-533.

KÉT KÖNYV: ARIADNE: »Mit mond a kéz?« A tenyérjövés tudomány. Ára: 3.80 Ft. **BOBOSS:** »Jórió asztrológiai álmoskönyv.« Ára: 3.60 Ft. Postaköltség könyvenként 20 fillér. Utánvétel 1 pengővel több. Magyar Könyvkiadó, VIII., Kölcsey-utca 4.

KÉT fiatal képzős úrilány levelezne intelligens leánnyal vagy fiúval. Leveleket »Piros róza« jelíggel kérék.

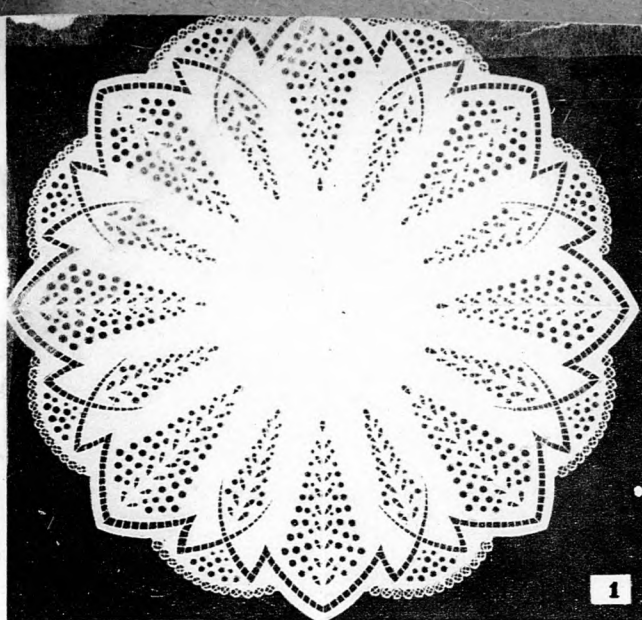
HUSZONEGYEVES, csinos, huszónégy éves leány, diplomás úriemberrel levelezne. Jelíggel: »Hivatalbajáró«.

LEVELEZÉS céljából vidéki fiatal tisztviselő ismerkedne fiatal, jókedélyű leánnyal. »Még csak 20 éves« jelíggel kérék a leveleket.

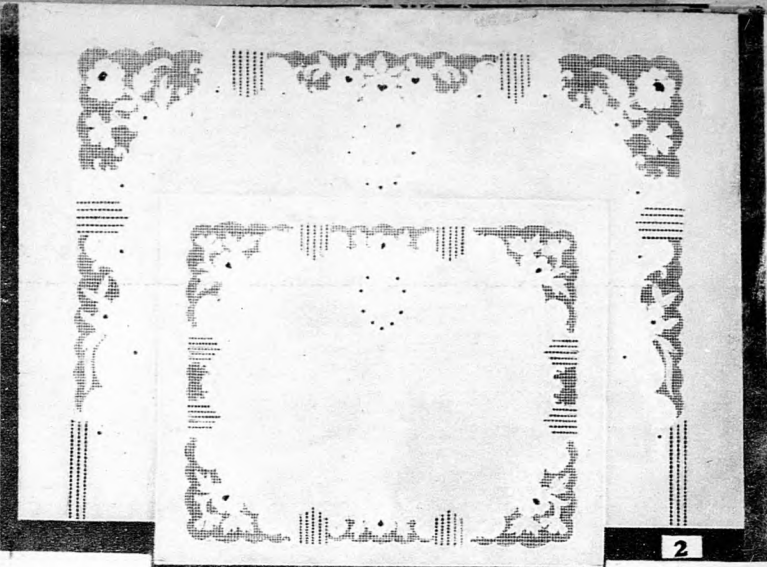
ISMERETSÉG hiányában ezúton keresem élettársamat 30-35 éves, román, kat., komoly férfiak személyében. Leveleket »Fáj az egyedüllét« jelíggel a kiadóba kérék.

Felolós szerkesztő és kiadó:
Fapp Jenő.

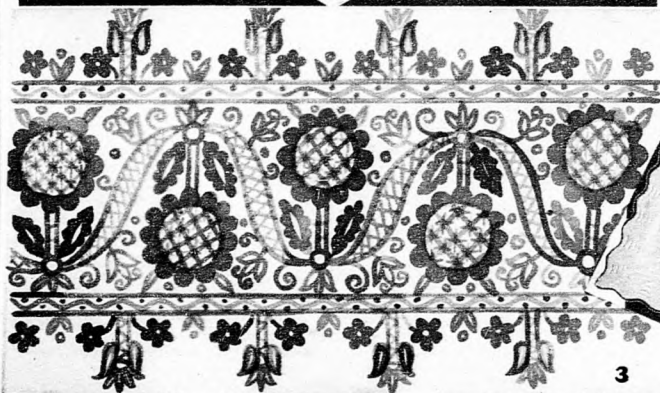
Kéziratokat, kiséket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvételre és közlésre tilos. Hirdetési díj már soronként 1.20 pengő. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rtk. mélynyomása. **Felolós: Kárpáti Antal igazgató.**

1

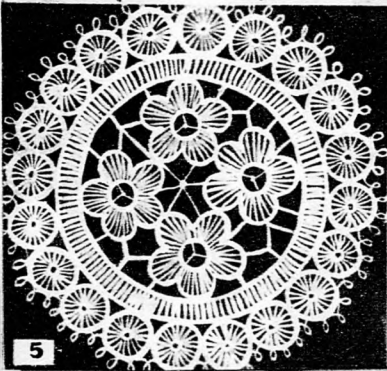
2

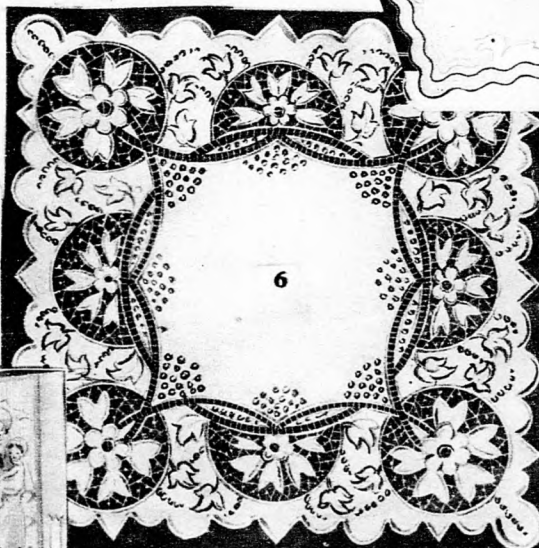
3

4

5

6

8

7

KÉZIMUNKA

1. **ANGOL-MADEIRA HIMZESSEL DISZITETT MILIÓ.** Asztalterítésnél nélkülözhetetlen egy ilyen szép terítő, szinte emeli a hangulatot. Jöminőségű vászonból készítve, örök darab.
2. **DISZES PAPAN** és párnahuzat toledó és himzés kézimunkával készítve. A koszorú minta-részbe monogram himzendő.
3. **TOROCKÓI MINTA** asztalterítő, függöny, ágyterítő, párna díszítésére. Himzéséhez kék vagy piros himzőanyagot, esetleg gyapjúfonalat is használhatunk.
4. **GYERMEKKOCSI TAKARÓ** és párna rátét kézimunkával díszítve. Az alap kék vagy rózsaszín taftszelyem, a rátét rajta fehér taftból készül. A kis libuskák szemét kék szelyemmel varrjuk bele.
5. **HOGOLT TERITŐCSKE** vitrinbe. Nagyon vékony cérnából horgoljuk a négy virághoz hasonló közepét és összállítottuk horgolt pókültékkel, azután körül horgoljuk hosszú lábakkal, ennek a szélére horgoljuk a kis csillagszerű mintát és végül a szélét pikóval fejezzük be. Mentől vékonyabb a cérna, amit a horgolásához használunk, annál szebb a kis terítő.

6. **ATTÓRT HIMZESSEL DISZITETT** szép milió ünnepl asztalterítéshez. A terítő himzésére műanyagmentes himzőfonalat használunk. A szélét huroköltéssel fejezzük be.
7. **TERITŐ** uszonnához, reggelizéshez és párnák verandára. Sárkőzi vagy torockói mintával himmezzük piros vagy kék mosható anyaggal.
8. **MAGYAROS HALÓSZOBA**, az ágyterítő és függöny-garnitúra fehér- vagy nyúrszínű grenadából készül, közepébe recesszió: applikálunk bele és köréje az ágyterítőbe két sor fodrot, a függönybe csak egy sor fodrot varrunk. Úgy a függöny, mint az ágyterítő egyenlő hézagok között ráncolt s ez szépen díszíti.

A jó könyv

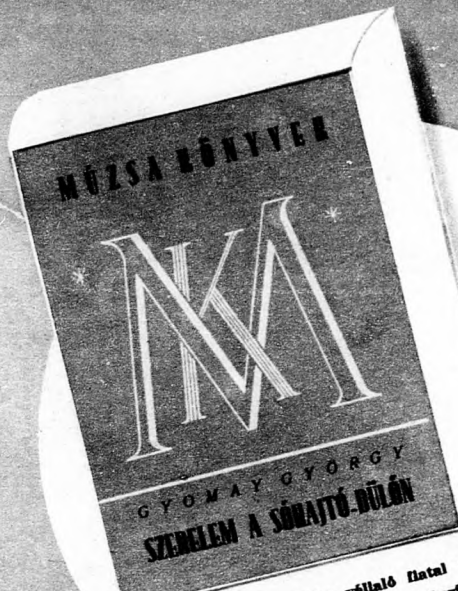
A LEGBECSESEBB ÉS LEGMARADANDÓBB ÉRTÉK

A MUZSA-kiadványok sorozatában a legkiválóbb szórakoztató irodalmi művek mellett súlyt helyezünk esetről-esetre a háziasszony és anya kimeríthetetlen feladatának, a háztartásvezetés, főzés, társadalmi szokások, eseesemő-gondozás, gyermeknevelés stb. kérdéseinek korszerű ismeretek és pedagógia alapján megvitatására is. Ezúttal két kiváló nélkülözhetetlen szakkönyvet és két kiváló író páratlanul élvezetes, lenyűgöző regényét különösen ajánljuk olvasóink figyelmébe. E négy olcsó könyv közül egy sem hiányozhat a család könyvtárából.

Ára
3.20 pengő

A kiváló fiatal író pompás életregénye a szív legizgatóbb problémáját: a szerelmet és annak több generáción keresztül megnyilvánuló hatását lenyűgözően érdekesen és megindítóan rajzolja meg, ebben a mindig időszzerű művében

Ára
3.20 pengő

Tanyai tanítói állást vállaló fiatal úrlány regényesen és meghatóan küzdelmes életét, emberfeletti harását a becsületért és a romlott és romtalan tiszta szerelem nagyszerű épszát igazi írói művészettel, elevenen vonultatja el az olvasó előtt

Ára
3.20 pengő

Asszonyokat érdekli több nagyiskorú könyv szerzőjének legújabb művének, mint a címe is jelzi, a gyermek a tár-
gya. E könyv az anya feladatát ismerteti a születendő
eseesemő világrajövetelének első peréitől tízéves koráig.
A kiváló írónő komoly tanulmány alapján hozza létre a
vel ismerteti meg az anyákat a gyermek fejlődés-
ével összefüggő összes tudnivalóira. Anyák isko-
lája ez a könyv, ők felelősek a gyermekért.
Komoly ismereteket tanít, amiből minden
nő önmaga előtt kell, hogy kintintéssel
vizsgáljon

Ára
3.20 pengő

Harmadik bővített tartalmú kiadásban most jelent meg.
Az elfogyott két kiadás bizonyítja a könyv rendkívül
értékét és nagy sikerét. A háztartásvezetés mai nehéz
helyzetében mindenre kiterjedő biztos tanácsal szol-
gató katalógus. A könyv, amely tartalmazza a ház-
tartásvezetés összes tudnivalóit, valamint kor-
szerű ételreceptek, étrend összeállítását,
felszolgálását, vendégfogadást, stb.,
megtanítja a háziasszonyt mun-
kája helyes beosztására is

A könyvek ára előre küldendő, utánvétellel nem szállítunk